KUN LESEEKSEMPLAR

Dette manuset er iht. åndsverkloven forfatterens eiendom og kan bare benyttes til gjennomlesning. Dersom dere ønsker å oppføre stykket, må forfatteren gi tillatelse til dette gjennom en egen avtale eller gjennom Norsk Amatørteaterråds klarering for amatørteatergrupper. Ta i så fall kontakt med forfatteren direkte eller med teaterrådet (bare for amatørgrupper). Se kontaktopplysninger for forfatteren eller på vedkommendes profil på www.dramatiker.no. Vi viser også til Dramatikerforbundets avtaler.

HERFRA KAN DET BARE BLI VERRE

Et skuespill av

Marius Pinnås

En ny og forlenget, større versjon av enakteren
‘’Herfra blir det bare verre’’ (2017) av samme dramatiker

Regimanus, 7. versjon

Premiere. Soria Moria, 17. juli 2019, Oslo
Instruktør: Marius Pinnås

SCENE 4 Teaterkompani, 2019

til pappa.

"Any idiot can face a crisis;
it's this day to day living that wears you out."
ANTON TSJEKHOV

INNHOLD

4 Forord

11 Rolleliste og teknisk info

12 Herfra kan det bare bli verre

Marius Pinnås

Herfra kan det bare bli verre

Skuespill

et tragikomisk komediedrama i to akter

HALVFEMS PUBLISHING / 69 ENTERTAINMENTS

HERFRA KAN DET BARE BLI VERRE – en dramatisk komedie i to akter av Marius Pinnås

©- Marius Patrik Sørvik Pinnås

Produksjonsmanus etter reginotater ved første leseprøve

Versjon 7, juli 2019

PITCH/KORT SYNOPSIS/SAMMENDRAG:

Aksel og Ine matcher ikke hverandre på noen som helst områder bortsett fra at de er kåte. De har vært sammen siden barneskolen. Tilsynelatende lever de et innesluttet og trygt liv, kun ødelagt av perioder med krangling og alkoholisme. Men virkeligheten banker bokstavelig talt på døra når Aksel får telefonen om farens forventede død - og nyheten om at junkie-broren har funnet ut at han har en tenåringssønn.

KORT OMTALE:

Skrevet av Marius Pinnås, høsten 2018, revidert under leseprøver i samarbeid med skuespillerne. "Herfra kan det bare bli verre" er en historie full av overraskende tvister, som tar publikum med på en tragikomisk reise inn i en normal og virkelig, men mystisk verden, rett innenfor en helt normal, men også mystisk bygård.

ROLLER:

AKSEL samboer, tyveårene, ser nogen lunde bra ut

INE samboer, tyveårene, ser bra ut, dog litt fortapt i livet akkurat nå

FABIAN bortkommen, tilbakevendt sønn, slutten av tenårene

SEBASTIAN far som ikke er født til å være far, Aksels bror, tredveårene

ELLEN Sebastians pille-knaskende nye kjæreste

ANTALL SCENER: 7

ANTALL AKTER: 2

Første, norske generalprøve/gjennomgang med publikum på Torshovloftet, desember '18.

VARIGHET: ca 80 minutter (første gjennomgang, uten pauser og kostymeskift).

Prolog

Scenen er tom og helt mørk. Først hører vi lyden av piping, som plagsom tinnitus. Det starter rolig, men blir verre. Så stopper det.

Film som i en hjemmesnekret video vises på et lerret. Lyden samsvarer ikke med bildet, men er heller overdøvet med lyder og tung musikk fra noe annet.
Svart støv svever i luften, noe som er ironisk, for solstråler glinser gjennom et kjøkkenvindu hvor en liten gutt sitter på gulvet og leker med en lekebil. Han ser opp. En svart skikkelse viser seg og leken og det fine øyeblikket er over.
Mannen har en svart hette over hodet. Et bånd rundt halsen, han er ikke fri. En kvinne, moren, kommer inn og stiller seg ovenfor gutten. Hun er kledd i militærbukser og har tydelig makt over mannen. Vi hører latter, noen som ler, men vi vet ikke hvem. En hund bjeffer.

Filmen fader ut i svart. Et lydbilde av en gravemaskin som graver lik. Et hull som fylles med varm jord, og lukten som siver opp til overflaten og opp til skyene. Mennesker løper. Skrik høres i det fjerne. Blod blandes med støv.

Alt blir stille i flere sekunder før en summetone høres.

AKSEL, bare med en stemme, snakker i telefonen, med en drømmeaktig effekt i bakgrunnen.

AKSEL (utenfor scenebildet,)

Jeg har tatt deg i hånden. Du har løpt. Du har ramlet. Hånden din er borte.

(pause)

Så dukker det opp en skjærende, skingrende lyd av hvitt støv før jeg ikke hører noen lyder i det hele tatt. Hvitt støv. Før var det svart. Det er ingen lyder lenger. Det er en tid. Et sted...

Akt I

Scene 1 | **INNE PÅ AKSEL OG INES SOVEROM, NATT**

Det er tropenatt til en ny dag i juni-måned, og sol- og måneskinnet er ikke fremmed for å trenge gjennom vinduer og gardiner – kulissene - settet - gjennom stykket. MUSIKK. Et svakt lys fades opp. Midt på scenen står en seng, hvilket vil si at vi er på et soverom. Ting flyter, møbler er pakket inn i plast og i esker. AKSEL og INE ligger og sover fredfullt, men vekkes av en voldsom ringelyd fra telefonen på nattbordet. Aksel skvetter hysterisk.

AKSEL

Hvem har dødd?! Hvem har dødd?!

INE (utenfor scenebildet)

Ro deg ned! Bare ta telefonen!

HAN FOMLER ETTER, OG TAR TELEFONEN RETT FØR RINGELYDEN STOPPER.

AKSEL

Hallo? Ehm... okay, akkurat nå? Hva skjedde? Hva sa legene?
Ja... er du sikker? Ja, vi kommer i morgen tidlig... greit, ha det...

HAN LEGGER PÅ OG SNUR SEG TIL KJÆRESTEN.

AKSEL

Det var Sebastian. Det er pappa. Han ble lagt inn på sykehuset for to

timer siden... Han hadde plutselig fått problemer med å puste og smerter i brystet... Jeg har en følelse av at dette er slutten. Denne...

... denne gangen tror jeg han legger på for godt...

INE

Tuller du? Nå? Ble han hentet i ambulanse?

AKSEL ER HELT I SJOKK OG VET IKKE HELT HVOR HAN SKAL GJØRE AV SEG, ELLER HVA HAN SKAL FORETA SEG. MEN, BRÅTT KOMMER ET SPØRSMÅL SOM ER AV STØRRE VIKTIGHETSGRAD. FOR HAM.

AKSEL

Jeg skjønner ikke...

INE

Han har vært syk lenge, Aksel. Vi visste at dette kom til å skje...

AKSEL

Det er ikke det jeg mener. Jeg mener, hvis vi ikke kan dra før i morgen, hva var vitsen med å ringe nå da?

INE

Han ville vel gi deg beskjeden så fort han fikk høre det, da.

AKSEL

Fy faen. Det er alltid sånn med Sebastian. Han må ødelegge. Han er en *ødelegger*... Det er ingen sjans for at jeg klarer å sovne igjen nå.

INE

Kan du ikke bare prøve, da? Jeg er trøtt som faen.

AKSEL

Det er bare én ting som kan få meg til å sovne igjen nå.

INE

Å ja?

AKSEL SMILER LURT, HAN HINTER HELT TYDELIG TIL NOE.

AKSEL

Jepp.

INE SUKKER.

INE

Vil du at jeg skal gå ut av rommet, eller skal jeg bare snu meg den andre veien?

AKSEL

Du kan bare snu deg.

Scene 2 | AKSEL OG INES KJØKKEN, MORGEN

Aksel og Ine kommer inn på scenen. Et kjøkkenbord står der, fullt dekket på fra gårsdagens middag. Litt bortenfor, en liten kjøkkenbenk med en tipi-bar med et par flasker med alkoholholdige drikker.

INE

Kødder du med meg, Aksel?

AKSEL

Hva er det?

INE

Du har jo ikke ryddet bort middagen! Du hadde én oppgave før du kom og la deg i går!

AKSEL

Var det min tur i dag?

INE

Ja, selvfølgelig var det din tur!

AKSEL

Jeg vet ikke, jeg, det er bare alt dette med pappa... de dagligdagse tingene blir liksom litt skjøvet til side... det er akkurat som om livet plutselig har fått en helt annen mening...

INE

Du, ærlig talt. Ikke ta den. Du visste ikke om det før i natt.

AKSEL

Kanskje jeg hadde det på følelsen.

INE FNYSER.

INE

Du hadde det ikke på følelsen! Du har ikke brydd deg om ham siden vi ble sammen...

AKSEL

Brydd meg eller ikke. Det er faren min vi snakker om.

INE TENKER LENGE FOR SEG SELV. OPPGITT OVER AT DET NOK EN GANG ER HUN SOM MÅ RYDDE OPP.

INE

Greit. Hva har du tenkt å gjøre?

AKSEL

Gjøre med hva?

INE

Gjøre *i stedet for* å rydde?!

AKSEL

Jeg tror faktisk jeg må legge meg nedpå litt.

INE

Du må legge deg nedpå litt?

AKSEL

Ja, faktisk. Det har vært en lang og hard dag.

INE

Har det vært slitsomt for deg? Dagen har så vidt begynt!

AKSEL

Ja, faktisk. Og det er merkelig hvor fort tida flyr. Selv når den ikke gjør det, liksom. Det er morgen, samtidig kveld... skjønner du?

INE SETTER SEG NED VED KJØKKENBORDET OG SUKKER STORT. HUN HVILER HODET I HENDENE OG STURER SNURT UTOVER ROTET PÅ BORDET, SOM OM HUN DRØMMER SEG BORT TIL EN BEDRE VERDEN.

INE

Vet du hva som er problemet ditt, Aksel?

AKSEL

Mener du at jeg har et problem?

INE

Du er tafatt.

AKSEL

Tafatt?

INE

Ja... Du bruker unnskyldningen om at faren din ligger på sykehus, til å slippe å gjøre husarbeid. Dette er typisk deg. Dette er Aksel i et fuckings nøtteskall.

AKSEL

Det gjør jeg vel ikke. Jeg er en kjernekar når det kommer til husarbeid. Du er heldig som har en sånn kjæreste, faktisk.

INE (fnyser og tar seg til pannen)

Hah! Det er sånn som i forgårs...

AKSEL GÅR BORT TIL KJØKKENBENKEN OG SKJENKER I ET GLASS MED KONJAKK, TIL ET SPØRRENDE BLIKK FRA KJÆRESTEN, MIDT I REPLIKKEN.

INE

... da du klaget over hvor vondt du hadde i ankelen, og sa at det å støvsuge bare gjorde det verre... du er så jævlig lat.

AKSEL

Jeg *finnes ikke* lat.

INE

Jeg er sikker på at hvis jeg hadde bedt deg om å måke snøen på trappa, som fru Sneltvedt sklei og brakk lårhalsen på i fjor, så hadde

det vært noe du skulle se på TV, som hadde forhindret deg! Noe på TV, noe på jævla fjernsynet som er viktigere enn lårhalsen til et nitti år gammelt vrak av en masekopp- kvinnefaen. Der har vi Aksel. Nøtteskall-Aksel. Aksel som ikke fyller på mer dopapir når det er tomt, men heller tørker seg med et håndkle eller ansiktserviettene mine.

AKSEL

Nå overdriver du noe jævlig her, synes jeg.

INE

Gjør jeg det?

AKSEL

Du mister poenget her nå, Ine... Jeg er *deprimert*. Det er en relativ vanlig reaksjon på sorg. Alle sorgprosesser er forskjellig fra person til person, bare så du vet...

INE

Ja da. Faren din ligger for døden, jeg har fått med meg det, vi var der nettopp... men hva med meg?

AKSEL

Hva med ***deg***?

INE

Ja, hva med mine behov?

AKSEL

Jeg har, helt ærlig talt, ikke tenkt at du har hatt så mange behov...

INE

Aksel! Jeg har fibromyalgi. Det er ikke bra for meg å drive å vaske og rydde og tørke støv og rydde opp etter deg hele tiden.

AKSEL

Men du, Ine...

HAN SETTER SEG NED VED SIDEN AV HENNE OG TAR EN STOR SLURK AV KONJAKKGLASSET. NESTEN HELE GLASSET GLIR NED.

AKSEL

Det vil komme som et sjokk at jeg sier dette, og jeg kommer helt sikkert til å angre på at jeg slipper det ut av munnen, men...

INE

Nå håper jeg virkelig du har veid ordene dine godt, gutt.

AKSEL

Vi vet begge to at fibromyalgi ikke er en ekte sykdom.

INE BLIR RASKT STUM NÅR HUN FÅR HØRE DETTE. HVA FAEN ER DET HAN SITTER OG SIER?

AKSEL

Greit nok at du kanskje har noen moderate smerter, men det hindrer deg ikke å gjøre husarbeid.

INE

Sier du at fibromyalgi ikke er en ekte sykdom? At det ikke er en lidelse? At jeg noen ganger ikke ligger på baderomsgulvet i fosterstilling og vrir meg i smerter?

AKSEL

Når har du ligget på baderomsgulvet og vridd deg i smerter?

INE

Senest i forrige uke! Jeg har smerter i muskler og ledd. Forestill deg at du har kronisk influensa og Paracet ikke hjelper, men du må allikevel ligge på alle fire og skrubbe opp hybelkaniner tjuefire timer i døgnet, fordi det ser ut som det bor en gjeng med sigøynere her!

AKSEL

Det der er faktisk veldig rasistisk.

INE

Nei.

AKSEL

Jo.

INE

Det har ingenting med rasisme å gjøre. Sigøynere elsker møkk, det er fakta. Og fakta kan ikke være rasistisk. Sigøynere hadde elsket å bo her. De hadde sett på det som rene luksusen. Men vet du hva, Aksel? Vi er ikke sigøynere. Selv om du ser ut som en sigøyner, så betyr det ikke at vi trenger å leve som pakistanere.

AKSEL

Kan vi snakke om dette i morgen?

INE

Hvorfor må vi alltid snakke om ting i morgen? Vet du hva som skjer hvis vi alltid må snakke om ting i morgen?

AKSEL (uinteressert, begynner å fikle med telefonen)

Nei?

INE

Vi kommer oss ikke videre... Vi ender opp som de parene som sitter i to stoler og dæver av vår egen møkk, og ikke blir funnet av naboene før lukta kommer sigende gjennom dørsprekken. Og vet du hva som skjer da? Ingen klarer å identifisere oss, for vi er så og si spist opp av kattene våre.

AKSEL

Hvilke katter?

INE

Å! Fy faen i helvete! Nå klarer jeg ikke mer.

HUN RIVER SEG I HÅRET.

INE

Du skjønner ikke en jævla dritt! Du er så dum, du. Dette her er *helt ekstremt.*

HUN REISER SEG BRÅTT, OG BRUKER HÅNDEN AGGRESSIVT TIL Å SLÅ BORT ALL MØKKA PÅ BORDET SÅ DET HAVNER PÅ GULVET MED ET BRAK.

INE

Sitt her og drikk deg dritings. Vi snakker om dette i morgen.

HUN FORSVINNER INN PÅ SOVEROMMET, UT BAK SCENEN.

AKSEL (roper etter henne)

Ser du? Nå er det du som skal snakke om dette i morgen.

HAN BLIR SITTENDE IGJEN ALENE OG STYRTER GLASSET MED KONJAKK FØR HAN SKJENKER I SEG ET NYTT GLASS, HELT TIL RANDEN. HAN STIRRER PÅ ALT ROTET PÅ GULVET. VURDERER OM HAN SKAL RYDDE OPP FOR Å GJØRE INE EN SMULE BLIDERE, MEN ETTER LITT TANKEVIRKSOMHET OG ET PAR SLURKER TIL, KOMMER HAN FRAM TIL AT HAN KUNNE IKKE GITT MER FAEN.

AKSEL

Katter...

HAN FIKLER ETTER LOMMEBOKA I JAKKELOMMA...

AKSEL

Det er det verste jeg har hørt...

... OG TAR UT ET LITE SORT-HVITT-BILDE AV FAREN I PORTRETT. BILDET DUKKER OPP VIA EN PROSJEKTOR PÅ EN VEGG BAKERST PÅ SCENEN. HAN BEGYNNER Å SNAKKE MED SEG SELV, FØR HAN

HENVENDER SEG TIL PUBLIKUM.

AKSEL

Hvorfor skulle vi bli spist av katter? Katter spiser ikke mennesker. Da skal de være jævlig desperate i så fall. Vi hater katter, ikke sant? De er ikke noe annet enn små ufyselige skapninger som er satt på jorden for å underholde ensomme, ikke-fruktbare kvinner i sekstiårene... men hva skjer? Hva skjer, pappa?

HAN STUDERER BILDET UTEN Å BLI TÅREVÅTT SENTIMENTAL. HAN BRUKER BILDET SOM EN SAMTALEPARTNER I KVELDENS ENSOMHET, SLIK ALKOHOLIKERE GJERNE SØKER.

AKSEL

Plutselig så angriper de deg. Plutselig så hopper de på deg, uten forvarsel. Bare for å ha noe å gjøre...
(kort pause)
Du vet aldri når de angriper. Som IS. Som al-Qaida. Katter, de er noen jævlige skapninger. Fulle av ondskap. Løver og tigre i fåreklær... Løver og tigre som en ulv i... nei, jeg hadde den på første...

HAN DRIKKER OPP GLASSET OG INNSER AT DET ER LIKE GREIT Å BARE BEGYNNE Å DRIKKE AV FLASKA.

AKSEL

Og disse skapningene tar vi til oss som kjæledyr... er det rart verden går under?

INE KOMMER INN, KUN IFØRT EN SLÅBROKK. HUN BLIR STÅENDE OG TYVLYTTE PÅ KJÆRESTENS FYLLEPRAT MED SEG SELV.

AKSEL

Vet du hva, pappa? I morgen er dagen. I morgen er dagen jeg setter meg ned og skriver den vanskelige andreboka... Bare vent. Lyset skal komme over meg, som om Gud selv tok i mot meg med åpne armer... kjørte pikken sin inn i min kreative bakende... og så... og så gikk det opp for meg; der var historien. Den enorme historien jeg lette etter... karakterene som før bare har ligget der og ulmet i bakhodet... ideen kommer etter at Gud har blitt ferdig, kommet over de tre-fire brysthårene mine og tørket lemmet sitt på gardinene...
(kort pause)
De gardinene som jeg forresten ba Ine om å kjøpe i blått, men som endte opp som rosa. Vi klarer aldri å bli enige...
(kort pause)
Jeg lurer på hvor skrivemaskinen min er, den gamle din...

ET HØYT KREMT HØRES OG AKSEL SNUR SEG BRÅTT MOT KJØKKENINNGANGEN.

INE

Snakker du med deg selv? Er det ***dette*** det har kommet til nå? Her skjer det saker og ting, skjønner jeg...

AKSEL (mens han er rask med å legge bildet tilbake i lommeboka)

Ja? Selvfølgelig gjør jeg det. Hvis jeg snakker med meg selv, så er det umulig å få noe annet enn vettuge svar...

INE

Nå som du har drukket opp hele flaksa, skal du komme og legge deg?

AKSEL

Det spørs...

INE

På hva?

AKSEL

Vil du...?

INE

Om jeg vil pule deg? Nå?

AKSEL

There's no time like the present... Det vet du, like godt som meg.

INE

Hva med fibromyalgi-en min?

AKSEL

Drit i den, det er bare oppspinn, uansett.

HAN REISER SEG OG GÅR FORT MOT HENNE.

INE

Jeg er fortsatt sur på deg.

AKSEL

Ja, men du kan vel utsette deg til i morgen?

INE

Skal vi legge oss nå? *Midt på dagen?*

AKSEL

Det høres klisjé ut, men jeg vil skyve alle problemene over på morgendagen.

INE

Men jeg har seriøst skikkelig smerter i dag.

DE GÅR BEGGE INN FOR KYSS.

AKSEL

Hvor har du vondt?

INE

Overalt.

AKSEL

Her også?

HAN GRIPER HENNE NEDENTIL. HUN FNISER, SLIK BARE JENTER KAN.

INE

Nei, kanskje ikke der, akkurat... tror jeg tok den smerten med Ibux o stad...

AKSEL

Ikke det? Det var gode nyheter... hva med her?

HAN KLYPER HENNE BAK. INE, HELT TATT PÅ SENGA, SKRIKER AV SMERTE. ET STORT "ÆÆÆÆÆÆV!"

INE

Hva *faen* er det du driver med?!

AKSEL

Okay. Kanskje litt der, da. Vi tar ikke bakdøra i kveld, vi går inn hovedinngangen som vanlige folk.

DE FORTSETTER Å TULLE RUNDT, BERØRE HVERANDRE, FNISE, TENNE HVERANDRE OG GJØRE HVERANDRE KÅTE... HELT TIL DE FORLATER ROMMET KYSSENDE. LYSER DIMMES SAKTE UT TIL MØRKT.

Scene 3 | **INNE PÅ SOVEROMMET, TIDLIG KVELD**

I senga ligger Aksel og Ine og har nettopp hatt heftig sex. De ligger andpustne og ser i taket. Begge føler de har hatt stålkontroll.

INE

Å fy faen, det der var jævlig deilig...

AKSEL

Det var helt sjukt.

INE

Hvorfor gjør du ikke det der hele tiden?

AKSEL

Det har vel noe med pappa å gjøre.

INE

Tenker du på pappaen din når vi har sex? Psykiske problemer er *ingenting* å skamme seg over, Aksel. Men jeg vil gjerne at du forteller det til meg.

AKSEL (ser sjokkert på henne)

Nei, men det er som om all sorgen forsvinner ned i underlivet og gjør den hard som en spiker...

INE

Det er nesten synd du bare har én far...

AKSEL

Nå... jeg har en mor også da, gi det er par år, så skal jeg gi deg en runde du vil huske resten av livet. Litt ordentlig *motherfucking*.

INE

Det gleder jeg meg til. Bare aldri bruk en sånn eufemisme igjen. Det var rett og slett ekkelt. *Skikkelig* ekkelt.

AKSEL HØRER IKKE, HAN ER ALTFOR GIRA. HAN FINNER FREM EN PAKKE SIGARETTER I NATTBORDSSKUFFEN, TAR UT EN OG PUTTER I MUNNEN. TENNER DEN.

INE (overrasket over hva hun ser)

Hallo? Du har slutta, husker du?

AKSEL

Gi meg litt creds her, da! Jeg har nettopp gitt deg tidenes orgasme.

INE

Det var vel ikke *tidenes* orgasme, Aksel, men det er greit. Du skal få lov bare denne ene gangen.

HUN SETTER SEG OPP I SENGA, MED DYNA RUNDT SEG.

INE

Jeg kan faktisk ikke tro hvor deilig dette var. Du var jævlig stiv... det var som...

AKSEL

Som...?

INE

Som at, hvis jeg ikke visste bedre, så hadde jeg trodd at du stappet en frossen agurk oppi der. *Så* hard, var den.

AKSEL

Der har du meg, vet du. Jeg knuller som en grønnsak.

INE HOPPER OPP OG NED AV GLEDE, ENTUSIASTISK OG VIL HA MER.

INE

Kom igjen, la oss gjøre det en gang til.

AKSEL

Du. Jeg er veldig sliten, altså.

INE

Bare én gang til!

AKSEL

Nei, sorry.

INE

Knull meg igjen! Du kan få gjøre hva du vil med meg!
(kort pause)
Du kan kvele meg også... bare litt... hvis du vekker meg når jeg besvimer...

AKSEL (sjokkert – har han en annen dame i senga plutselig?)

Kvele deg?

INE

Aksel! Det er en fantasi! Det skal visstnok forsterke orgasmen! ... faktisk både hos gutter og jenter... det er derfor så mange enslige menn tar livet sitt ved en feiltakelse. De runker med et belte rundt halsen. Eller en plastpose over hodet...

HUN FURTER. AKSEL REISER SEG, HIVER PÅ SEG EN MØKKETE SKJORTE OG GÅR MOT KJØKKENET. INE SITTER IGJEN, PASSE KÅT I SENGA. LYSET SLUKKES BRÅTT.

AKSEL (utenfor scenebildet)

Da så...

INE (lavt, til seg selv, mens hun legger hele dyna over seg)

Trenger ikke deg, jeg.

Scene 4 | INNE PÅ KJØKKENET, TIDLIG KVELD

Aksel går mot kjøleskapet og henter seg en kartong med juice som han drikker av. Plutselig ringer det på døren. Han skvetter og spruter ut drikken. Ser på klokka- hvem kan dette være? Han går for å åpne. Det kunne ikke vært verre. Det er broren, SEBASTIAN.

AKSEL

Sebastian?

SEBASTIAN

Halla! Ehh... Du, det har oppstått noe... kan jeg komme inn?

AKSEL

Det passer *veldig* dårlig. Vi skulle til å legge oss...

SEBASTIAN

Har dere pult?

AKSEL SER NED PÅ UNDERLIVET SITT OG DEN HALVERIGERTE KUKEN.

SEBASTIAN

Sorry. Samma det, det har ikke jeg noe med... men jeg må snakke med deg...

HAN STORMER RETT INN.

SEBASTIAN

Det er bare noe som...

AKSEL ER OPPGITT, DETTE ER VIRKELIG IKKE RETT TIDSPUNKT. MEN HAN SUKKER, LUKKER DØRA OG FØLGER ETTER HAM INN MOT STUA.

SEBASTIAN

Du vet Ellen?

AKSEL

Ehh, ja?

SEBASTIAN

Ja, du vet hvordan vi har hatt et av og på-forhold i det siste?

AKSEL

De siste tre månedene, mener du?

SEBASTIAN

Vel, altså... ja...

HAN SER SEG RUNDT I ROMMET. TYDELIG PÅ JAKT ETTER NOE SPESIELT.

SEBASTIAN

Du har ikke noe å drikke?

AKSEL

Nei.

SEBASTIAN

Ingenting?

AKSEL

Nei!

SEBASTIAN

Ikke noe å drikke. Det er interessant...

(kort pause)

Ikke en liten whisky-pinne, heller?

AKSEL SUKKER. SELVFØLGELIG HAR HAN DET, MEN OM HAN VIL INVITERE BROREN PÅ ET GLASS AV SINE DYREBARE DRÅPER, ER EN HELT ANNEN SAK.

AKSEL

Single malt?

SEBASTIAN

Finnes det noen annen malt?

AKSEL

Det er jeg faktisk ikke sikker på...

HAN GÅR MOT KJØKKENET FOR Å HENTE. SEBASTIAN SETTER SEG TIL RETTE I SOFAEN.

SEBASTIAN

Nei, altså, saken er den, at vi var på sykehuset ikke sant... og så spurte hun om hun kunne få være med inn og hilse på pappa.

AKSEL

Ja?

SEBASTIAN

Ja. Og jeg sa, at det er ikke noen vits... han ligger jo i koma, han vil ikke se eller høre deg, og hvis dere begynner å etablere et forhold til hverandre nå, så vil det bare bli sånn at du tror dere er venner, og begynne å gråte i begravelsen, og snakke om det til venner og gå inn i en sånn sorgprosess, og det orker jeg rett og slett ikke...

AKSEL

Sebastian, bare spar meg for det der... hva er det som er problemet? Hvorfor er du her?

HAN KOMMER TILBAKE OG SETTER ET GLASS OG EN WHISKYFLASKE FORAN BROREN SOM BEGYNNER Å HELLE GRÅDIG.

SEBASTIAN

Jeg har liksom... en sønn.

AKSEL MÅPER MED HELE ANSIKTET. KJEVEN FALLER TIL GULVET.

AKSEL

En sønn?!

SEBASTIAN

Ja, en *sønn,* ja...

AKSEL

Hvordan i helvete kan du ha en sønn?

SEBASTIAN

Vel, man legger seg under dyna, gjerne i mørket så man ikke ser hverandre, eller... så jeg ikke ser Ellen... litt forspill, og så...

AKSEL

Ja, altså, jeg skjønner det. Men hvorfor har du plutselig en sønn?

SEBASTIAN

Fordi jeg pulte Inger i Torggata for sytten år siden...

AKSEL

Inger i Torggata?

SEBASTIAN

Ja, vet du ikke hvem Inger i Torggata er?

AKSEL

Nei, skulle jeg det?

SEBASTIAN

Alle puler Inger i Torggata. Har *du* lyst til å pule Inger i Torggata? Bare å si fra, så skal jeg fikse det.

AKSEL

Nei, jeg har ikke lyst til å pule Inger i Torggata... tilbake til sønnen din.

SEBASTIAN

Ja, nå visste jeg jo ikke om dette før for en uke siden... men han er altså seksten år gammel, og spiller i korpset. Og han har plutselig funnet ut at jeg er faren hans. Han hadde visst spurt mora, men hun visste jo ikke- for alle puler jo Inger i Torggata... så begynte hun å tenke, da, tenke på hvem hun hadde pult uten beskyttelse. Og da stod det mellom meg, Karsten og Kjetil.

AKSEL

Òg?

SEBASTIAN

Ja, og Karsten er en transe, men med silikon-pikk, og gummiballer er jo ikke viden kjent for å produsere fruktbare sæd celler. Og Kjetil, han hadde testikkelkreft og fjernet begge klone-ballongene på midten av åttitallet...

AKSEL VET IKKE SINE ARME RÅD OG SER NED I GULVET. HELT OPPGITT OVER BROREN SOM NÅ STYRTER EN WHISKY.

SEBASTIAN

Så hva gjør vi?

AKSEL

Hva mener du med *"hva gjør vi"*? Dette er vel ikke mitt problem?

SEBASTIAN

Jo, det er jo på en måte det... for du skjønner...

LANG PAUSE. AKSEL FORSØKER Å SKJØNNE HVA HAN MENER.

SEBASTIAN

Jeg kan jo ikke fortelle dette til Ellen. Hun kommer til å få hetta, og begynne å snakke om økonomi og barnebidrag og nekte meg sex og være *mensenfurten* resten av forholdet...

AKSEL

Så da mener du *hva*?

SEBASTIAN

Jeg foreslo at jeg og Fabian skulle møtes.

AKSEL

Fabian?

SEBASTIAN

Ja, han heter Fabian, kan du tenke deg et verre Kardemommeby-navn... jeg foreslo at vi skulle møtes her, så vi kan snakke sammen, og at vi kan bli bedre kjent, og at vi... ja, at vi kan si ha det bra og aldri sees igjen, så slipper jeg noen problemer...

AKSEL

Vent litt... Du ba ham om å komme *hit*?

SEBASTIAN

Ja, så ikke Ellen skjønner en jævla dritt!

AKSEL

Jeg vet ikke... eller... vent... jo, jeg er helt sikker. Dette er den dårligste ideen du noengang har hatt.

SEBASTIAN

Du, vær så snill, a. Please. Jeg er broren din.

AKSEL

Hva faen har det med saken å gjøre? Du har pult en dame, som tydeligvis *alle* i Oslo puler, du har fått et barn med henne, og du forventer at *jeg* skal rydde opp?

SEBASTIAN

Jeg forventer ikke at du skal rydde opp, jeg sier bare at vi trenger et sted å møtes. Og her passer bra. Det er sentralt, midt i byen, og han tok sytten-trikken, for den gikk for et kvarter siden.

AKSEL

Hva?!

SEBASTIAN (ser på klokka)

Så han burde være her om en to minutters tid...

AKSEL BLIR HELT STUM. KORT PAUSE. HAN REISER SEG OG GÅR FEBRILSK RUNDT PÅ SCENEN.

AKSEL

Perfekt... Det er bare... Ja. Perfekt. I all sin ***ville*** forstand.

SEBASTIAN

Se det fra den lyse siden, da. Du får jo møtt nevøen din.

AKSEL

Men skjønner du ikke at jeg ikke vil ha noen jævla nevø!

SEBASTIAN

Hvem vil ikke ha en nevø?

HAN FORTSETTER Å DRIKKE, SOM AT DET ER NOE Å FEIRE.

AKSEL

Skal vi liksom plutselig bli bestevenner da? En onkel skal være der fra oppveksten, lære ham ting, være en person han komme til når foreldrene er kjipe... Og nå skal jeg plutselig få en junkie slengt i trynet, som sannsynligvis tilber satan og lever for heavy metal?

SEBASTIAN HUMRER GODT.

SEBASTIAN

Jeg er ganske sikker på at han ikke tilber satan. Hvis kidden slekter på meg, så tilber han ikke noe som helst...

AKSEL

Men er du sikker på noe som helst?

SEBASTIAN

Jeg er sikker på at han sannsynligvis er kjekk, hvis han har arvet genene etter meg.

AKSEL (ironisk)

Ja, da er han virkelig kjempeheldig... jeg skjønner ikke at det går an å leve sånn som du gjør... du er jo faen meg helt patetisk. Er i et forhold, så er du ikke i et forhold... og så dukker det faen meg også opp dritt fra fortiden som du må deale med... men hva gjør du? Du forventer at andre rydder opp. Det er så jævlig typisk deg...

SEBASTIAN

Slapp av litt, da.

AKSEL

Slapp av litt?! Ine ligger der inne og sover! Dødstrøtt etter en saftig orgasme, hva tror du hun sier når Felix plutselig står i stua?

SEBASTIAN

Fabian.

AKSEL

Jeg driter i hva han heter. Han skal ikke inn hit.

DET RINGER PÅ DØRA. AKSEL GNIR SEG I ANSIKTET OG ER DESPERAT ETTER Å FINNE EN LØSNING. NÅ ER DET ILLE.

SEBASTIAN BEGYNNER Å GÅ MOT DØRA.

SEBASTIAN

Jeg tar den, jeg.

AKSEL (drar hånda gjennom håret og sukker oppgitt)

Ja, det er jo bare jeg som bor her...

HAN REISER SEG OG GÅR BAK SCENEN, TIL BAKDØRA FOR Å ÅPNE. LYDEN AV EN DØR SOM ÅPNES, OG VI HØRER SNART EN GUTTESTEMME.

FABIAN (utenfor scenebildet)

Hei, pappa.

SEBASTIAN (utenfor scenebildet)

Du, det er litt tidlig ennå, kall med Sebastian... eller Sebba... men ikke stå der ute og frys, kom inn!

(kort pause)

Fabian-gutten min, altså! Fy *raga rockers*!

DE KOMMER INN. FABIAN ER EN HØY, KJEKK UNG MANN MED HALVLANGT HÅR. HELT MOTSATT AV HVA AKSEL HADDE SETT FOR SEG, DER HAN STÅR OG FORTSATT GNIR SEG I ANSIKTET I HÅP OM AT ALT ER EN DRØM. HAN GNIR SÅ MYE AT HÅRET STÅR TIL ALLE KANTER. FABIAN SER SEG RUNDT I LEILIGHETEN. SEBASTIAN FØLGER MED PÅ HAM OG ER FAKTISK LITT STOLT OVER HVOR KJEKK SØNN HAN HAR.

SEBASTIAN

Dette er Aksel...

AKSEL SMILER FALSKT OG GÅR MOT FABIAN FOR Å HILSE.

SEBASTIAN

Det er onkelen din. Kult, ikke sant?

FABIAN

Hei. Fabian.

DE TAR HVERANDRE I HÅNDA.

AKSEL

Aksel...

(kort pause)

Så du er sønnen til Sebastian?

FABIAN

Ja, de sier så... eller, mamma sier så...

AKSEL

Inger i Torggata?

FABIAN

Ja! Åssen visste du det?

AKSEL

Faren din fortalte om det... ryddig og ordentlig dame, virker det som.

FABIAN

Ja, hun er fantastisk. Helt vidunderlig. Hun ga meg nettopp penger til å kjøpe en bruktbil... eller, ikke så mye "ga" som at jeg lånte. Tretten tusen. Svart.

AKSEL

Ja, selvfølgelig. Så hun har litt penger, altså? God for noen kroner?

FABIAN

Ja, eller, hun har så hun greier seg.

AKSEL

Hva jobber hun med?

SEBASTIAN BRYTER KJAPT INN.

SEBASTIAN

En form for terapi... men i stedet for å tilfredstille klientene psykisk, så gjør hun det fysisk...

(til Aksel, hvisker)

... med fitta...

(til Fabian)

Du vil ikke ha noe å drikke, gutten min?

AKSEL

Vi har ikke sånn *veldig* mye...

SEBASTIAN (til Fabian)

Det går bra, vi er ikke kresne. En cola?

FABIAN

Ja, gjerne det.

SEBASTIAN

Skal bli. Comin' right up, som amerikanerne sier. "Kommer snart!", akkurat som mora di, si!

KORT, PINLIG STILLHET. IKKE EN MORSOM SPØK. SEBASTIAN GÅR MOT KJØKKENET FOR Å HENTE.

FABIAN

Mamma jobber ikke. Hun går på arbeidsavklaringspenger fra NAV. Det har hun gjort i fem år...

AKSEL

Jeg trodde man bare kunne ha det i tre år?

FABIAN

Ja, men hun er skikkelig ufør, så hun søker på nytt hvert år... må gå på sånn veiledning på kontoret tre dager i uka for å få cash. Ikke dårlig å bare stille opp i et par timer og motta en minstelønn.

AKSEL

Skjønner. Hun virker som en fortreffelig og smart dame. Beina godt planta på jorda.

FABIAN

Ja, hun er bra.

AKSEL

Du vil kanskje sette deg?

HAN GÅR MOT SOFAEN.

FABIAN

Ja, takk...

DE SETTER SEG NED.

FABIAN

Du... åssen er Sebastian egentlig?

AKSEL

Hva mener du?

FABIAN

Er han til å stole på, liksom?

AKSEL

Ja, jeg vil da si det...

FABIAN

Han virker bare litt rar, litt merkelig, litt mystisk... litt ekkel, for å være helt ærlig med deg.

AKSEL

Han har bare en sterk personlighet. En *veldig* sterk personlighet.

FABIAN

Mamma vil jo så gjerne at jeg skal ha kontakt med ham, men jeg vet ikke helt... virker ikke som vi har så mye til felles.

AKSEL

Dere er jo begge tenåringer... i hodet i hvert fall.

SEBASTIAN KOMMER TILBAKE MED TO BRUS OG SETTER PÅ BORDET. HAN SETTER SEG SELV MIDT I MELLOM SØNNEN OG BROREN.

SEBASTIAN

Se på dere.

HAN ER RØRT.

SEBASTIAN

Onkel og nevø som skaper bånd med hverandre... det er søtt å se på.

FABIAN (til Sebastian)

Så hva driver du med?

SEBASTIAN

Hva jeg jobber som, mener du?

FABIAN

Ja?

SEBASTIAN

Jeg skriver erotiske noveller...

(kort pause)

... for barn.

AKSEL KNIPER IGJEN ØYNENE AV FLAUHET.

FABIAN

Og det går bra?

SEBASTIAN

Det går jævlig dårlig. Det er akkurat som om det ikke er marked for det.

FABIAN

Men hvordan fungerer det i praksis?

SEBASTIAN

Jeg skriver dem.

FABIAN

Ja, men hvordan?

SEBASTIAN

I Word... noen ganger OpenOffice hvis jeg ikke har råd til å fornye Microsoft-abonnementet.

FABIAN

Nei, jeg mener; hvordan gir det penger i kassa?

SEBASTIAN

Å ja, selvfølgelig. Det gir ingen penger i kassa. Men hver gang jeg har skrevet en ny novelle, så sender jeg det inn til diverse blader, tidsskrifter og magasiner...

FABIAN

Og så kjøper de det, da?

SEBASTIAN

Nei. Det er i så fall sjeldent.

KORT PAUSE. AKSEL REISER SEG OG GÅR STRESSET OMKRING PÅ SCENEN.

SEBASTIAN

Det er dét som er problemet. Ingen kjøper dem... og Cupido vil ikke ha pornografisk materiale for trettenåringer, noe jeg ikke skjønner - de er jo mennesker de også! Med behov! Og det er god litteratur! Ikke kom her og fortell meg at man som trettenåring ikke er på jakt etter tekster som sier det akkurat som det er. Jeg kan la deg lese noen av dem, hvis du vil...

FABIAN

Ja, det hadde sikkert...

AKKURAT I DET HAN SIER DET, KOMMER INE INN PÅ SCENEN. HUN ER TRØTT, IFØRT EN SLÅBROKK OG GJESPER. HUN ER I TOTALT SJOKK NÅR HUN FÅR ØYE PÅ DISSE FREMMEDE MENNESKENE SOM PLUTSELIG BEFINNER SEG I STUA HENNES. HUN SER PÅ AKSEL SOM ER

HELT TOM I BLIKKET. BEGGE SER UT SOM SPØRSMÅLSTEGN.

INE

Aksel?

AKSEL

Ja, der er du.Våkna du først nå? Her har det skjedd en del ting...

INE

Hvem er det her?

AKSEL

Dette er broren min, Sebastian, som du har møtt, og så er det sønnen hans...

INE

Har du en nevø?

AKSEL

Nei.

SEBASTIAN

Jo, du har jo det. Kom igjen, a, han sitter jo rett her!

INE

Kan jeg snakke med deg alene, Aksel?

AKSEL HAR NATURLIGVIS IKKE LYST, MEN MÅ LIDE FOR SAMBOERSKAPET. HAN REISER SEG OG GÅR MOT HENNE.

AKSEL

Okay.

DE GÅR MOT ET HJØRNE AV SCENEN. SEBASTIAN OG FABIAN SITTER IGJEN OG SMÅPRATER OM LØST OG FAST, LYDLØST MENS DE DRIKKER BRUS OG FORSYNER SEG AV DEN DAGSGAMLE KRYSTALLBOLLEN MED POTETGULL SOM STÅR PÅ STUEBORDET.

INE (til Aksel)

Det her er ikke greit, det håper jeg du skjønner.

AKSEL

Det er en familiekrise.

INE

Det er midt på natta!

AKSEL

Situasjonen er den at han kan ikke fortelle Ellen at han har en sønn.

INE

Hvorfor ikke?

AKSEL

Du vet jo hvordan Ellen er, hun kommer til å klikke i vinkel...

INE

Hun kommer til å dope seg...

AKSEL

Dra til fire forskjellige leger for resepter...

INE

Og havne på gata...

AKSEL

Ja. Nettopp. Derfor er de her nå. Og jeg jobber for å løse situasjonen.

INE

Hvordan i all verden er det du jobber for å løse situasjonen?

AKSEL

Jeg vet ikke ennå, men de må snakke sammen, finne ut av hva de gjør videre. Det hadde jo kanskje vært en mulighet om de dro på kafé eller noe...

INE

Kafé midt på natta?

AKSEL

Kanskje de kan sove her, da?

INE

Sove her?! Er du helt vill?!

AKSEL

I stua! Bare for en natt... så kaster vi dem til helvete ut i morgen tidlig!

INE

Vi er ikke et hospits heller.

AKSEL

Nei, men vi er familie.

INE SUKKER TUNGT. HUN HATER HELE SITUASJONEN, MEN ER EGENTLIG FOR TRØTT TIL Å BRY SEG. NOE SOM SYNES GODT...

INE

De skal være ute når jeg våkner i morgen...

AKSEL

Ja, ja. Selvfølgelig.

HUN BEGYNNER Å GÅ MOT SOVEROMMET IGJEN.

AKSEL

Når er det du våkner?

INE

Når jeg vil! De skal uansett være ute!

AKSEL

Ja, ja! Det er bare greit å vite, liksom...

HUN FORSVINNER BAK SCENEN. AKSEL STÅR IGJEN OG SER BORT PÅ GUTTENE I SOFAEN. HAN SUKKER LYDLØST OG KNIPER SAMMEN ANSIKTET OG KNYTTER NEVEN, FØR HAN ROER SEG.

Akt II

Scene 5 | AKSEL OG INES STUE, TIDLIG MORGEN

Det er helt mørkt på scenen. Sakte, men sikkert, dimmer lyset opp mot sofaen hvor Fabian ligger og sover. Sofaen er alt for kort, så beina henger utenfor. På en tynn, ryggproblemer, her kommer jeg-madrass på gulvet ved siden av, ligger Sebastian. Han gjesper høylytt og våkner.

SEBASTIAN

Fabian?

HAN DUNKER BORTI DEN BARE FOTEN HANS. FABIAN VÅKNER FORSIKTIG.

FABIAN

Hva er det?

SEBASTIAN

Klokka er seks. Du burde stå opp.

FABIAN

Hvorfor det?

SEBASTIAN

Fordi vi kan ikke være her når den gretne kjerringa våkner.

FABIAN

Hvilken kjerring snakker du om?

SEBASTIAN

Den mensenmumifiserte tanta di.

FABIAN SETTER SEG OPP OG GNIR SEG I ØYNENE.

FABIAN

Det er jo ikke tanta mi, akkurat, da...

SEBASTIAN

Det er samme hva vi kaller henne... møkksugga våkner hvert øyeblikk og vi lovte å være ute.

EN VELDIG LANG STILLHET OPPSTÅR. FABIAN SITTER INNE MED NOE, SOM HAN IKKE HELT VET HVORDAN HAN SKAL FORTELLE.

SEBASTIAN

Hvis du reiser deg og kler på deg, så skal jeg pakke sammen, så kan vi gå et sted og spise frokost. Dineren på løkka, for eksempel. Har hørt de har en jævlig god kontinental frokost der, med egg og pølser og...

FABIAN (avbryter)

Jeg vet godt hva en kontinental frokost er.

SEBASTIAN

Så bra. Skal vi gjøre som jeg sa, da?

FABIAN

Du, Sebastian?

SEBASTIAN

Ja? Spytt ut...

HAN SETTER SEG VED SIDEN AV SØNNEN.

FABIAN

Tusen takk for at du hjalp meg i går...

SEBASTIAN

Selvfølgelig, Who's Your Daddy Now, liksom...

(kort pause)

Skal vi gå da eller?

FABIAN

Det er bare det at... jeg vet ikke hvordan jeg skal si det, men...

HAN SLITER SKIKKELIG MED Å FORTELLE.

FABIAN

Hele livet har jeg drømt om å ha en far... jeg har liksom prøvd å tenke meg til hvordan du var, hvor du var, om jeg lignet på deg, og om jeg hadde arvet småting av deg... som for eksempel litt for mange tenner, en deformert lilletå og sånt... bare sånne enkle ting... jeg har liksom tenkt på det helt siden jeg var liten. Du vet, mamma er jo ikke akkurat den enkleste personen å ha med å gjøre. Det kan bli veldig slitsomt i lengden. Alle mennene som flyr ut og inn...

SEBASTIAN

Ja, men sånn går det når du er kronisk våt og kan spinne kjeven rundt som en pytonslange...

FABIAN

Jeg trodde jo fram til jeg var åtte, at alle menn som kom inn i leiligheten var pappa. "Er du pappaen min" "eller du" "eller du?"

SEBASTIAN

Ja, jeg ser den... og jeg er lei meg for at du har måttet oppleve alt det der.

(kort pause, han smiler)

Men nå er jeg her. Jeg har hatt mine problemer jeg også, det var blant annet sånn jeg møtte hu gærne Oxy-avhengige mora di, men nå er jeg her ... for å bli.

HAN SETTER SEG NÆRMERE SØNNEN.

SEBASTIAN

Det er ikke lett å si det jeg skal si nå, men; moren din hører hjemme på et gatehjørne...

(kort pause)

Det er ingen vits i å behandle herpes når den stadig kommer tilbake, skjønner du metaforen?

LANG BEAT. FABIAN SLITER ENDA MER MED DET HAN NÅ SKAL SI.

FABIAN (ser ikke på faren, lang pause)

Jeg har ikke noe annet sted å være akkurat nå.

SEBASTIAN BLIR STUM, HATER Å SE SØNNEN SLIK.

SEBASTIAN

Hva mener du med at du ikke har noe sted å være?

FABIAN

Mamma kasta meg ut.

SEBASTIAN (tenner på pluggene)

Inger kasta deg ut?!

FABIAN

Ja, i går morges. Det var enten å oppsøke deg eller gå og få noe å røyke.

SEBASTIAN

Ja, da gjorde du et riktig valg... gateprisene for marihuana er jo helt sinnsyke for tiden... det var sommeren som gjorde det- fullstendig tørke i hele Oslo. Vi kan ta oss en tur under Vaterlandsbrua når våren kommer, en far og sønn-tur, så skal jeg vise deg hvordan du kvalitetsjekker gresset...

KORT PAUSE. SEBASTIAN DRAR HÅNDA GJENNOM HÅRET.

SEBASTIAN

Så hun kastet deg ut, altså?

FABIAN

Ja, hun sa det ikke var plass til meg lenger...

SEBASTIAN

Nei, man trenger jo den plassen man har, når man abonnerer på ukentlige orgier, plastfolie og Magnum-kondomer...

FABIAN

Så for å være helt ærlig; jeg vet ikke hva jeg gjør... Du er på en måte min siste sjanse...

SEBASTIAN

Jeg skal tenke ut en plan.

FABIAN

"En plan?"

SEBASTIAN

Ja, du kan ikke dra tilbake til den jævla hora... du er sønnen min og du fortjener å vokse opp i et ordentlig hjem.

FABIAN (lyser opp)

Så jeg kan bo hos deg?!

SEBASTIAN (kjapt)

Nei, er du gal! Jeg kjenner deg knapt. Du er liksom som den sønnen jeg aldri fikk, men som jeg allikevel fikk, men som jeg ikke kjente til... skjønner du?

(kort pause)

Men jeg skal finne på noe. Jeg lover. Av hele mitt hjerte.

FABIAN

Hva om jeg bor hos deg et par dager da? Da får jeg tid til å gå på NAV og søke om nød-bolig eller hva som helst...

SEBASTIAN

Du er sytten. Du havner i et fosterhjem...

FABIAN

Det er bedre enn mamma.

SEBASTIAN

Det skal ikke så mye til, da. Josef Fritzl er bedre enn mamma... han uteliggeren med helskjegg som kidnappa Elisabeth Smart, er bedre enn mamma, Han Luka Magnotta-fyren fra *Ikke kødd med katter*, i parykk, dekket i glidemiddel fra topp til tå hadde vært en bedre mor... vi må finne på noe annet...

LANG PAUSE. DE ER BEGGE OPPGITTE OG HVILER HENDENE I ANSIKTET.

SEBASTIAN

Uansett om du hadde flyttet inn til meg, så hadde den brødristeren jeg har hjemme bare skapt et helvete uten like... nekta meg sex på fjorten dager.

FABIAN

Vil du virkelig hjelpe meg?

SEBASTIAN

Du!

(han legger armen rundt ham)

Selvfølgelig skal jeg hjelpe deg. Du er sønnen min.

FABIAN

Men i stad sa du at jeg bare var en bekjent?

SEBASTIAN

Ja, men i stad var i stad. Nå er nå. Jeg føler at vi kjenner hverandre bedre etter denne praten. Vi deler jo tydeligvis synspunkt over den møkkete sprutefilla du har til en mor...

DET BLIR LYST PÅ HELE SCENEN, MENS LYSET FORSVINNER OVER SOFAEN. AKSEL OG INE KOMMER INN, KLEDD I HVER SIN SLÅBROKK OG KLAR FOR DEN DAGLIGE MORGENKAFFEN. INE ER MILDT SAGT SKUFFET OG EN SMULE OVERRASKET OVER HVA SOM FORTSATT SITTER I SOFAEN. HUN TAR SEG TIL ANSIKTET, OPPGITT.

INE (til Aksel)

Aksel, hva faen i livmorhalsen er dette for noe? De skulle vært ute allerede!

AKSEL

Vet du hva, jeg må sette ned foten. Det er min familie du snakker om!

INE

Ja, som plutselig har blitt uteliggere inne hos oss! "Sette ned foten..." Du hadde ikke klart å sette ned foten om du var Bigfoot-mysteriet.

AKSEL

Hvis broren din plutselig hadde kommet hit uten et sted å bo, så hadde ikke jeg kastet ham på dør!

INE

Hva sa du nå?

AKSEL

Broren din er død. Ja... sorry, jeg visste jo det... men kan vi ikke alle fire sette oss ned og snakke om dette?

INE

Hvorfor det? Det ender bare opp med at de blir boende her en dag til... og så en dag til... og så...

AKSEL (avbryter)

Jeg skjønner hvor du vil hen...

INE

Lag kaffe.

AKSEL

Vi har ikke mer.

INE

Har vi ikke mer kaffe?

AKSEL

Nei, vi gikk tom i går.

INE

Og du kjøpte ikke mer?

AKSEL

Nei, for du skrev det jo ikke ned på handlelista!

INE

Men for faen da, Aksel! Hvor vanskelig er det å huske på en pose med fuckings Blå Java?! Må du ha alt skriftlig her i livet?... Tenk om vi måtte hatt vært jævla ord vi skal si skrevet ned på forhånd! Det er reine Afrika-tilstander!

AKSEL

Er du klar over hvor lang den lista di var? Det var ikke bare egg... det var økologiske egg... og det var ikke bare et dusin, det var to... og det var ti forskjellige grønnsaker og ørten forskjellige frukter og hundreogfemti bokser med svisker på grunn av den jævla forstoppelsen din. Som du forresten snart bør dra til Volvat og sjekke, for dette her er faen ikke normalt.

KORT PAUSE. INE GÅR TRUENDE, HELT OPP I ANSIKTET HANS.

INE

Aksel. Gå i dusjen. Kle på deg. Kjøp kaffe. Kom tilbake, så setter vi oss ned og finner ut av denne situasjonen, for jeg nekter å sitte her og se på Netflix-serien vår sammen med de bomsene i kveld.

AKSEL

Selvfølgelig.

HAN GÅR MOT BADET, BAK SCENEN.

AKSEL (roper mot henne, som er ute av scenebildet)

Ser du? Nå samarbeider vi... nå kommuniserer vi... dette er bra. Virkelig bra.

HAN ER UTE AV SCENEN. INE STÅR IGJEN OG SER PÅ GUTTENE - I HENNES ØYNE - DE EKLE MENNESKENE I SOFAEN.

Scene 6 | AKSEL OG INES KJØKKEN, FORMIDDAG

Frokostbordet er lyst opp. Ine, Sebastian og Fabian sitter rundt det og spiser et par brødskiver. Den pinlige stillheten er til å ta og føle på.

FABIAN (til Ine)

Så hva driver du med, da?

INE

Jeg er sykepleier.

FABIAN

Å ja. Så spennende. Har du mulighet til å skrive ut resepter?

INE SER DUMT PÅ HAM.

INE

Jeg er *sykepleier*. Ikke lege. Så nei.

FABIAN

Skjønner. Så dere kan ikke skrive ut noen ting?

INE

Jo, vi kan skrive ut PDF-dokumenter og sånt. Kanskje jeg skal skrive ut karakterkortet ditt, så kan vi ta en god kikk på det?

FABIAN SKJØNNER TEGNINGA - HUN ER IKKE INTERESSERT I Å SNAKKE MED HAM.

SEBASTIAN

Det er kanskje på tide å snakke om elefanten i rommet...

INE

God idé. Før jeg spyr av fortvilelse.

SEBASTIAN

Jeg mener om hele denne situasjonen; jeg er broren til Aksel; faren vår ligger for døden i koma, og nå har vi fått et nytt tilskudd til familien, ikke sant?

INE

Ja, det er greit nok. Jeg skjønner alt det der. Men jeg skjønner ikke hvorfor det plutselig skal være vårt problem?

SEBASTIAN

Fordi jeg har et troll av en kjerring...

INE

Og så?

SEBASTIAN

Og Aksel er det eneste familiemedlemmet jeg har. Sånn har det alltid vært, vi har hengt sammen siden var små drittunger. Og nå... jeg...

(kort pause)

Jeg kan ikke plutselig drasse med meg en ny guttunge hjem, det skjønner du vel.

INE

"Ny guttunge" er han vel ikke akkurat, han er i slutten av tenårene, men okay, jeg skjønner poenget ditt...

FABIAN (til Ine)

Jeg har liksom ikke noen andre steder å være...

INE FÅR ET SNEV AV SYMPATI, MER ENN HUN HAR LYST PÅ, MEN DET VARER IKKE LENGE NÅR HUN KOMMER PÅ NOE.

INE (fullstendig sjokkert)

Er du narkoman?

FABIAN

Narkoman? Hvorfor spør du om det?

INE

Siden du spurte meg om resepter for bare litt siden?!

FABIAN

Nei, jeg prøvde bare å få til en samtale... det funka tydeligvis ikke.

INE SER PÅ KLOKKA; HVOR FAEN BLIR DET AV AKSEL?

SEBASTIAN

Jeg har hørt at trafikken i Tokyo visstnok skal være helt jævlig for tiden...

INE

Vær så snill, ikke noe *small talk*. Kan du ikke bare holde kjeft, Sebastian, du har skapt nok trøbbel som det er, allerede.

SEBASTIAN

Har jeg skapt trøbbel?

INE

Ja, du har skapt noe så inne i helvetes mye trøbbel. At du ikke ser det selv, er bare nok et bevis på hvor jævlig dum du er. Du er dum, du. Jeg håper ikke du blir like dum, Fabian...

(kort pause)

No offence, Sebastian.

(enda en kort pause)

Eller, jo – faktisk en offence.

SEBASTIAN

Jeg har faktisk noen gode egenskaper.

INE (fnyser så hun må stoppe snørr fra nesa)

Har du *gode egenskaper*? Sebastian? Hva snakker du om?

SEBASTIAN

Jeg vil si at jeg faktisk har en god del gode egenskaper, ja.

INE

Nevn tre.

SEBASTIAN

Tre stykker?

INE

Ja, tre gode egenskaper som du håper sønnen din har arvet fra deg.

SEBASTIAN TENKER LENGE. DETTE VAR VIRKELIG NOE Å TENKE PÅ.

SEBASTIAN

Jeg er utadvendt...

INE

Jo, ja, det er du jo, kanskje... men jeg vet ikke om det nødvendigvis er en god egenskap når du har bodd på gata mesteparten av livet.

SEBASTIAN

Jeg er smart...

INE (ler så det spruter, Fabian skvetter)

Nei, vet du hva, der går grensen...

SEBASTIAN

Og hva mener du med det? Hva er så jævla morsomt?

INE

Du er ikke smart?! Vet du i det hele tatt hva smart er? Jeg skal personlig betale for en iq-test, så skal vi finne ut av dette... jeg er sikker på at jeg kan stille deg ved siden av en kanin, så går kaninen seirende ut av konkurransen... du skjønner jo det selv? Når du

(fortsetter:)

braser inn her med en sønn du knapt nok visste at du hadde, og så er du ikke mann nok til å takle problemet selv... hadde du ikke hatt Aksel, så hadde du sikkert vært død av overdose for mange år siden allerede...

SEBASTIAN

Jeg har aldri tatt en eneste pille...

INE

Heroin?

SEBASTIAN

Det er noe helt annet.

INE

Kokain?

SEBASTIAN

Også noe helt annet. Aldri noe i pilleform. Kanskje en Pinex Forte i ny og ne på grunn av smerter bak øret...

INE

Du er, og har alltid vært, familiens sorte får, og det tror jeg bare vi får leve med.

SEBASTIAN

Det får vi leve med?

INE

Ja, *vi* ja. Hvem andre? Du har jo ingen andre. Hadde det ikke vært for Aksel, og meg, hva hadde du gjort da?

(kort pause)

Narkis. Det er det du er.

SEBASTIAN

Så det er ikke noe trøbbel for meg, liksom, å få den tittelen?

INE

Men kjære vakre vene, det er da noe du har valgt helt og holdent selv. Har mora di stått med nålene og stukket de inn i årene på deg? Stappa opioidene ned i halsen på deg?

SEBASTIAN

Nei...

INE

Har hun tatt trikken ned til Grønlandsbrua og kjøpt kokain til deg?

SEBASTIAN LER.

SEBASTIAN

Ikke vær morsom, a.

KORT PAUSE.

SEBASTIAN

Det går ikke trikk der.

INE

Du er *helt* håpløs. Jeg kjenner ingen mennesker som er mer håpløs enn deg, og jeg syns virkelig synd på deg, Fabian, som har en så ustabil far.
(kort pause, hun bøyer seg mot ansiktet til Sebastian)
Du er en *liten* mann, Sebastian. En *jævlig liten mann*. Du lever på - og forventer at alle skal redde deg ut av grøfta hver fuckings gang du får noe motgang i livet. Vet du hva jeg synes du er, og dette er bare min personlige mening... du er en stor... FITTE!

LENGERE PAUSE. FOLKENE VÅRE ER NØDT TIL Å LA DETTE, NOE OVERRASKENDE UTBRUDDET OG STYGGE ORDET SYNKE INN. DET GÅR HARDT INNOVER SEBASTIAN. HAN SKJØNNER AT HAN IKKE ER NOEN GOD FAR, MEN HAN VIL I HVERT FALL FORSØKE. INE SLITER MED EN SMULE DÅRLIG SAMVITTIGHET, KAN NESTEN IKKE TRO HVA HUN NETTOPP LIRTE UT AV SEG.
SAMTIDIG KOMMER AKSEL INN DØRA, MED FIRE KOPPER KAFFE FRA EN KAFFESJAPPE Á LA ESPRESSO HOUSE. HAN ER NEDBRUTT, DET ER TYDELIG AT HAN HAR OPPLEVD NOE PÅ VEIEN.

INE

Og der var du, ja! Var det en konkurranse i å gå mest mulig sakte?

AKSEL

Det...

HAN SETTER SEG ROLIG NED. DE ANDRE RUNDT BORDET GRIBBER TIL SEG KAFFEKOPPENE.

INE

Det?

AKSEL

Det skjedde noe på veien...

INE

"*Det skjedde noe på veien?* "

AKSEL

Ja...

INE (prøver alt hun kan å rette det voldsomme sinnet sitt andre steder)

Ja, fortell da! Ikke bare sitt der som en kassadame på Meny og klø deg i musa!

AKSEL SVELGER, SER PÅ SEBASTIAN SOM OM DET BARE ER DE TO I HELE VERDEN. NOE DET KAN VIRKE SOM I EN SLIK SITUASJON.

AKSEL

De ringte fra sykehuset...

SEBASTIAN

Hæ? Ringte de fra sykehuset? Hvorfor ringte de *deg*? Når da?

AKSEL

Nå, for et kvarter siden... og de ringte meg fordi kontantkortet ditt er tomt og det er et 800-nummer.

SEBASTIAN

Ja, hva sa dem? Er det noe alvorlig?

AKSEL

Jeg gikk og gikk, gjennom slottsparken, bare for å tenke... så når jeg kom til Vika, så gikk jeg opp Parkveien igjen, forbi Litteraturhuset, ned til Kunstnernes hus og rundt til Nationaltheatret. Jeg satt meg ned ved fontenen og prøvde å ta det inn over meg... men det har ikke gått opp ennå. Jeg vet ikke... jeg vet egentlig ikke hva som skjedde...

INE

Men herregud, snakk da! Hva sa de fra sykehuset?

AKSEL

Det er pappa... han er...
(lang pause, han tar seg til ansiktet, lener seg til en stol og klarer nesten ikke å stå oppreist)
... han er død.

DET GÅR ET STORT SUKK GJENNOM GRUPPA. DE VAR JO FORBEREDT PÅ DET, MEN ALLIKEVEL IKKE. ALLE SOM HAR VÆRT GJENNOM DETTE, FORSTÅR NØYAKTIG HVA SOM MENES HER.

SEBASTIAN

Så ... fattern er død, rett og slett?

AKSEL

Ja. Altså...
(kort pause, blikket flagrer på alle i rommet)

(fortsetter:)

Jeg vet ikke hva jeg skal si: Han er død, ja. Død som en...

(kort pause, han tar seg til hodet)

Jeg kommer ikke på noe som er skikkelig dødt akkurat nå. Like død som alle døde dyr som noen gang har dødd...

SEBASTIAN ER PÅ UTKIKK ETTER ET KJAPT SVAR. HAN FØLER SJALUSI AT HAN IKKE VAR MED PÅ Å FÅ BESKJEDEN, MEN FØLER OGSÅ AT DETTE ER FØRSTE GANG HAN FÅR TA DEL I ET STORT FAMILIEDRAMA MED SIN BORTKOMNE, "NYE SØNN".

SEBASTIAN (kjapp)

Når skjedde det?

AKSEL

Han døde mens han sov. For to timer siden. Ikke noe smerte, han sovnet stille inn. Det var visst fredelig. Han fikk masse morfin. 8 mg på slutten.

FABIAN

Oj, det hørtes deilig ut. Man kan jo bli misunnelig av mindre.

ALLE SER PÅ HAM. FABIAN SKJØNNER AT AKKURAT <u>DEN</u> REPLIKKEN VAR UPASSENDE OG KREMTER OG SNUR HODET VEKK. SEBASTIAN REISER SEG OG GÅR STRESSET RUNDT PÅ SCENEN.

SEBASTIAN (mot Aksel og titter mot publikum)

Vet du hva, her har du det norske helsesystemet i et nøtteskall! De ringer først etter et par timer liksom... "du, faren din, han la på røret klokka to, men vi venta til klokka fire med å fortelle det... vi spiste

(fortsetter:)

lunsj, skjønner du... kanskje et glass vin også." Dere hørte om han kirurgen som hadde drukket tre glass vin på pauserommet og gikk rett inn på operasjonssalen etterpå? Jævla idiot...

AKSEL (kremter mot broren)

La oss holde oss til saken nå, Sebba...

SEBASTIAN

Unnskyld... Når jeg blir stressa, så snakker jeg til noen stopper meg. Kuer er noen rare dyr, måten de sier «mø» på, det er ikke et ord engang...

INE (til Sebastian)

STOPP! *... for Guds skyld. Herregud...*

AKSEL

Alt jeg tenker på, er at vi kunne vært der til det siste... i stedet var vi her og drakk dyr whisky og spiste god mat...tenkte bare på oss selv.

INE (plutselig sentimental)

Du må ikke tenke sånn, fine kjæresten min...

HUN TAR ET GODT GREP RUNDT HAM OG KYSSER HAM PÅ HALSEN. ENDRER PLUTSELIG KARAKTER.

AKSEL

Men vi visste jo at dette kom til å skje... hvorfor ble vi ikke bare værende på sykehuset?

INE (slipper Aksel)

Fordi vi har et liv... og det livet går videre, uansett hva som skjer.

AKSEL

Hva slags liv har vi, Ine? Se rundt deg. Et liv som innebærer at vi ikke kan ta farvel med vår egen far?

INE

Vel, ja, jo, nå var han jo ikke min far akkurat, da, men jeg lærte ham jo å kjenne og ble på en måte glad i ham, så jeg skjønner hva du mener... hva er ordet jeg leter etter...

HUN LETER ETTER ORDET, HAR DET PÅ TUNGA.

INE

Svigerfar! Han var svigerfar. Ikke verdens beste, men jeg var glad i ham. Han var en jævel på å lage GT.

SEBASTIAN

Og så Fabian, som aldri fikk oppleve farfaren sin...

LANG PAUSE.

FABIAN

Det gjør ikke så mye, pappa...

SEBASTIAN (hisser seg litt opp)

Visst faen gjør det det! Det gjør så inni helvetes mye. Han var en fin fyr. Selv om jeg hatet ham. Å, som jeg hatet ham... jeg hatet ham egentlig intenst, nå som jeg tenker på det... men han var en fin fyr allikevel...

FABIAN

Jeg mener at, det gjør jo ikke så mye at jeg ikke fikk treffe ham, nå som han er død... hadde jeg truffet ham rett før han døde, så hadde vi bare etablert et forhold og tapet hadde kjentes mye større og vondere... akkurat nå føler jeg jo egentlig ingenting...

SEBASTIAN

Men det er nettopp det som er problemet i denne familien...

HAN SETTER SEG NED IGJEN. INE TAR EN STOR SLURK AV KAFFEN OG PRØVER Å SKJULE ANSIKTET.

SEBASTIAN

Vi føler *ingenting*... Det er som at vi går rundt som en vandrende Prozac-piller på to bein. Med Zoloft som armer. Og Xanor som fingernegler.

AKSEL

Det er ikke sant... jeg føler masse.

SEBASTIAN

Du føler ikke masse. Du føler på det nå, fordi du opplever ditt første dødsfall i nær slekt... men egentlig er du som en vandrende robot.

AKSEL

Og du da? Føler du noe ovenfor sønnen din, nå som han er her?

SEBASTIAN

Så visst gjør jeg det!

AKSEL

Tenker du at du skal bli en bedre far?

SEBASTIAN TENKER LENGE. HVA VIL DET SI Å VÆRE EN BEDRE FAR - HVA VIL DET EGENTLIG SI Å VÆRE EN FAR?

SEBASTIAN

Jeg har ikke tenkt så mye på det, men det er ikke poenget.

AKSEL

Faren vår er død... en far vi ikke akkurat hadde det beste forholdet til... og på nøyaktig samme tidspunkt så får du en sønn du ikke ante at du hadde, og du føler ikke noe rundt det?

SEBASTIAN

Ikke akkurat nå, nei.

AKSEL

Der har vi det igjen... er du rusa?

SEBASTIAN

Nå?

AKSEL

Ja nå, ja!

SEBASTIAN

Teller seksti milligram med kodein?

AKSEL

Herregud.

HAN REISER SEG. SINT SOM FAEN.

AKSEL

Ser du ikke hva du gjør med Fabian?

SEBASTIAN

Fabian?

AKSEL

Sønnen din! Herregud, hvor mange ganger skal du egentlig ha det inn med te-skje?

INE

Nå synes jeg vi skal roe oss helt ned, her, og ha et minutts stillhet for Oddvar.

SEBASTIAN

God idé.

DE LUKKER ØYNENE OG BLIR HELT STILLE. EN GOD STUND, KANSKJE

TJUE SEKUNDER, FØR SEBASTIAN IKKE ORKER MER. HOLDER HAN ØYNENE LUKKET MER NÅ, SOVNER HAN PÅ GRUNN AV KODEINEN.

SEBASTIAN

Det er litt dumt om den kaffen skulle bli kald mens vi holdt på... kan vi drikke mens vi er stille?

INE

Poenget er vel at vi skal tenke på faren deres?

SEBASTIAN

Jeg klarer å drikke kaffe og tenke på pappa samtidig...

INE

Gjør du det? Virkelig? Er du så god på å multitaske?

SEBASTIAN

Ja.

AKSEL

Stopp, begge to. Vi tar et minutts stillhet. Vi starter...

(han ser på klokka)

Nå.

DE LUKKER ØYNENE IGJEN. DENNE GANGEN PÅ ALVOR. HELT TIL VI HØRER LYDEN AV EN TRIKK SOM KJØRER FORBI UTENFOR. SEBASTIAN KLARER IKKE Å KONSENTRERE SEG PÅ GRUNN AV LYDEN. HAN REISER SEG BRÅTT OPP.

SEBASTIAN

Det er den jævla trikken, altså... står vinduet på soverommet oppe?

INE

Bli sittende da, for faen!

SEBASTIAN GÅR MOT SOVEROMMET.

SEBASTIAN

Jeg beklager, altså, men jeg klarer ikke å konsentrere meg med den lyden...

INE SER BRÅTT PÅ AKSEL; HVORFOR TAR HAN IKKE ANSVAR FOR SIN EGEN BROR?

AKSEL

Det er veldig irriterende med sånne forbigående trikker...

SEBASTIAN KOMMER TILBAKE...

SEBASTIAN

Vet dere hva som rimer på trikk? Trikke-Pikke-Nikke-Pikke-Ståpikk!

...OG SETTER SEG NED IGJEN.

SEBASTIAN

Da er vi klare, den kjørte forbi...

DE LUKKER ØYNENE IGJEN. EN GODE FEMTEN SEKUNDER GÅR, FØR SEBASTIANS TELEFON RINGER, MED EN SKIKKELIG VULGÆR RINGETONE. INE GIR OPP. SEBASTIAN TAR OPP TELEFONEN FRA LOMMA, SER PÅ DISPLAYET, SMILER OG TAR DEN.

SEBASTIAN (i telefonen)

Halla, mann! Neida, du forstyrrer ikke... ikke i det hele tatt, vi står her bare en i en klein stillhet... hva skjer?
(han reiser seg og går rundt på scenen, snakkende i telefonen, til de andres frustrasjon)
Jeg bare chiller hos bruttern, vi sitter og drikker kaffe. Nei, jeg er ledig jeg, hva skjer?
(han ler av noe han hører)
Nei?! Er du sikker? Men hva sa hun da?

HAN FORSVINNER INN PÅ SOVEROMMET. INE FØLER AT HUN MÅ REDDE DEN LILLE VERDIGHETEN DERES OVENFOR FABIAN.

INE

Du Fabian... du må ikke tro for et sekund at oppførselen til faren din representerer resten av familien... vi har valgt forskjellige retninger i livet. Aksel og jeg har valgt fremover...

AKSEL

Men det er ikke dermed sagt at man ikke skal leve...

INE

Og hva faen mener du med dét, da?

AKSEL

Du behøver jo ikke å skremme gutten med at livet trenger å være så A4.

INE

"Så A4?" Er vi A4?

(hun snur seg til Fabian)

Synes du vi er A4?

FABIAN (redd for å tråkke feil)

Nei?

AKSEL (til Ine)

Du misforstår.

INE

Kanskje du skal dra og plukke opp litt metadon til oss?

AKSEL

Metadon?

INE

Ja, er det ikke det du har lyst til?

AKSEL

Nei, hvorfor sier du det?

INE

Vi er jo så jævlig kjedelige, mener du.

FABIAN

Jeg må bare få skyte inn at metadon ikke gjør ting morsommere. Det er ikke en kul rus... det burde du vite, Ine, som er sykepleier.

AKSEL

Han har faktisk rett, altså... du blir... trøtt. Hjerterytmen senkes betraktelig, det kan få fatale konsekvenser hvis du er førstegangsbruker... må ikke drikke alkohol til det, blant annet. Vanligvis følger jeg ikke de "ikke drikk alkohol mens du går på det"-greiene, men hjertet han stoppe når det gjelder metadon...

INE (prøver å bry seg, men det er jævlig vanskelig)

Greit.

LANG, PINLIG STILLHET.

FABIAN

Kokain, derimo...

AKSEL LEGGER EN HÅND OVER MUNNEN PÅ NEVØEN OG LAR DEN VÆRE DER LENGE OG HARDT SÅ HAN IKKE FÅR UTTRYKT SEG VERBALT.

AKSEL

Vi glemmer det viktigste her... pappa er død.

INE

Hadde jeg vært deg, så hadde jeg ekskludert Sebastian fra begravelsen.

AKSEL

Ja, hvordan skal han få råd til en dress, liksom...

INE SER DUMT PÅ HAM.

INE

Det er ikke dét jeg mener, den stjeler han jo bare, så akkurat dét er ikke noe problem... jeg mener at han ikke burde være med å planlegge.

AKSEL

Nei, det er nok en god idé.

INE

Du vil ikke ha et knarke-tema, liksom...

AKSEL

Eller...

HAN REISER SEG.

AKSEL

Hadde det faktisk, bare kanskje, vært helt i pappas ånd? Han var jo en slags knarker av natur... røyka og sniffa det meste livet hadde å by på. Noe som gjorde at han fikk vaginal utflod i nesegangen, forsåvidt, men det trenger vi kanskje ikke å nevne.

INE

Nei, det gjør vi ikke.

KORT PAUSE. INE TRASKER RUNDT OG TENKER.

INE

Jeg liker *virkelig* ikke hvor dette tar veien...

AKSEL

Tenk da... pappa ville jo ikke at vi skulle være lei oss...

INE

Det er sånn døende mennesker sier. Innerst inne vil de at vi skal huske dem, og feire livet de levde...

AKSEL

Kanskje... men han sa ordrett; "sørg ikke over meg, gled dere heller over minnene..."

INE

Var det ikke "gråt ikke, husk meg"? Høres ut som Noakhov eller Strindberg... eller tidlig Ibsen, når jeg tenker etter.

FABIAN

Nei, var det ikke "nå er det over, men dere seiler videre"?

INE

Det vet vel ikke du?

AKSEL

Men herregud! Det er ikke poenget! Poenget er at han ville ikke ha en trist begravelse! Ikke på noen som helst måte!

INE

Du mener vel ikke i fullt alvor at alle skal dope seg i kirken?

AKSEL

Hvem har sagt noe om noen kirke?

INE

Du skal vel ha en kirke?!

AKSEL

Og hvem har sagt noe om å dope seg? Vi gjør det til en happening.

INE

En happening? Du skal gjøre en begravelse til en *"event"*?

AKSEL

Alle kommer dansende inn...

INE

Dansende inn? I begravelsen til faren din? Du synes det er passende...

FABIAN

Jeg så noe lignende på YouTube... det var skikkelig gåsehud-faktor, faktisk...

AKSEL

Og så feirer vi livet, i stedet for døden...

INE

Men døden er en del av livet...

AKSEL

Hvorfor må du være så kjip? Trenger døden å være en trist greie, liksom? Eier du døden som et tema?

INE

Nei...

AKSEL

Nei. Så kanskje Sebba og jeg skal få bestemme...

INE

Det er jo som om David Toska skulle tatt over Oljefondet... man *søker* jo ikke etter trøbbel...
(kort pause)
I dette tilfelle korrupsjon.

AKSEL

Du gir ingen mening nå. Er du sliten? Må du legge deg nedpå? Kvinner i din alder har en lei tendens til å hisse seg varme og trøtte...

INE

Jeg ber deg bare om å tenke litt på dette.

FABIAN

Vi kan sove på det...

INE

Det kan du gjerne gjøre. Bare ikke her.

DET RINGER PÅ DØRA.

INE (til Aksel)

Hvis dét viser seg å være en niese på flukt fra avrusning med ring i nesa og på brystvortene, så slår jeg opp med deg. Her og nå. På flekken.

AKSEL

Jeg har ingen niese.

INE

Hva du tror du har og ikke har av familiemedlemmer har vist seg å ikke spille så stor rolle for tiden...

FABIAN (til Aksel)

Du har faktisk det, Aksel, men hun er på avrusning på en avdeling på Karolinska i Stockholm.

INE

Selvfølgelig. *Alle* i denne familien er på avrusning eller en instutisjon av noe slag...

AKSEL SER PÅ HAM, GAPENDE, SJOKKERT OVER AT HAN HAR EN NIESE, MENS HAN GÅR MOT DØRA. HAN ÅPNER DEN. DER STÅR ELLEN, NEVROTISK OG VELDIG TYDELIG GÆREN FRA FØRSTE SEKUND VI SER HENNE.

ELLEN

Er Sebastian her?

AKSEL

Nei?

INE REISER SEG OG GÅR FOR Å HILSE. HUN FØLER AT HUN MÅ.

INE

Jo da, han er her... Ine heter jeg.

ELLEN (hilser)

Ellen Marie Elenora Brochmann Gregersen.

INE

Det var... Så *fint* navn da du! Kort og greit. Kan jeg spørre hvor faen i helvete du har vært midt oppi dette kaoset? Det har nemlig vært et fullstendig rør uten like... kunne ha trengt litt hjelp...

AKSEL

Han er her. Bare føl deg som hjemme. Som hele nabolaget.

INE (fnyser)

Nabolaget? Heller hele Oslo og omegn...

ELLEN

Han kom ikke hjem til middag med foreldrene mine i går, vi hadde planlagt i en måned, så jeg er ganske bekymret.

AKSEL

Ja, når vi snakker om det, så...

FABIAN REISER SEG OG GÅR MOT HENNE.

ELLEN

Hvem er det?

FABIAN

Fabian, heter jeg.

ELLEN (hilser)

Ellen Marie Eleno...

FABIAN

Ja, klokka tikker... jeg er sønnen til Sebastian...

ELLEN GÅR HELT I SJOKK OG KAN IKKE TRO SINE EGNE ØRER.

ELLEN

Unnskyld? Sønn?

INE

Jeg skjønner hva du tenker. Det er rart hvordan naturen ikke kan si at nok er nok... den er rar sånn.

ELLEN

Men dette er jo *fantastiske* nyheter! Vi må jo feire! Med sjampis!
(kort pause)
Jeg tror faktisk jeg har noe diazepam-piller i veska, også...

HUN BEGYNNER Å ROTE I VESKA, MEN INE STOPPER HENNE.

INE

Jeg tror... jeg tror du skal la den pågående rusen dempe seg litt først, så kan du heller fylle på senere når du innser hva dette faktisk er for noe, og vil trenge beroligende medikamenter slik de er *ment* å brukes.

ELLEN GÅR MOT FABIAN, MED ÅPNE ARMER, INN FOR EN KLEM.

ELLEN

Sebastian og jeg kan ikke få barn...

HUN KLEMMER HAM, HARDT, HOLDER HAM I ET USEDVANLIG FAST GREP.

ELLEN

Du er den hjemvendte sønnen... endelig har jeg fått et barn. En veloppdragen gutt. Spiller du gitar som Sebba? Jeg elsker gitarister, så gode med de jævla fingrene dine!

HUN LER, EN PSYKOTISK LATTER.

FABIAN (i klemmen, mumler, muffled)

Hva snakker du om? Gitarist? God med fingrene?

HAN SNUR SEG MOT INE OG AKSEL, HELT HJELPESLØS I ELLENS KLØR.

FABIAN (hjelpesløs, snakker lavt, nærmest hvisker)

Hj...hjelp!

ELLEN

Jeg lurer på om sterke og musikalske fingre ligger i familien, i blodet og genene. Bare sånn hvis vi skal prøve en gang... far og sønn *and*... *The Ellen Show!*

AKSEL (kan ikke tro det han hører)

Holy shit!

INE *(til Aksel)*

Klyp meg i armen. Er dette virkelig? Skjer dette nå?

AKSEL

Vil du at jeg skal klype deg i armen?

INE

Jeg må finne ut om jeg drømmer. Dette er det faen meg det sjukeste jeg har vært med på. Det kvinnemenneske hører til i tårnet på Blakstad. Om ikke høyere opp... innelåst, med tvangstrøye, tvangs-knebel og kjetting rundt livet...

AKSEL

Enig. Hvor er det Sebastian finner dem...

INE

Vel, det er din bror... dine gener...

(kort pause)

Når sant skal sies så har jo du også magiske fingre, egentlig...

AKSEL KLYPER HENNE I ARMEN, ALTFOR HARDT ETTER

FORNÆRMELSEN, SÅ HUN SKRIKER HØYT.

INE

Hva faen i *SVARTE FITTA* er det du driver med?!

AKSEL

Du ba meg klype deg i armen, jo!

INE

Ikke så *jævlig* hardt, da! Er du helt gæren?!

HUN KLYPER HAM TILBAKE. HAN SKRIKER. DET BLIR NÆRMEST EN SLOSSKAMP MELLOM TO BARNEHAGEBARN.

INE

Sånn, nå ser du hvordan det føles, din kukk... prøv å pust deg gjennom den smerten...

ELLEN

Dette må feires!

INE

Ja, du har sagt det et par ganger nå... vi skjønner at du er tablett-sugen.

HUN TAR OPP EN HALVFLASKE VODKA FRA VESKA. INE OG AKSEL SER PÅ HVERANDRE OG MÅ STOPPE HENNE.

AKSEL

Nei, nei, nei!

INE (ironisk)

Jeg tror ikke det... vi pleier ikke å drikke hard sprit og etanol før *etter* frokost, skjønner du... pillene tar vi gjerne rundt lunsjtider.

AKSEL (ser på Ine og lyser opp som Petter Smart)

Nå fikk jeg en idé. Hva om dere drar ut i stedet?

FABIAN

Jeg kommer ikke inn noen steder...

AKSEL

Dét er i hvert fall ikke vårt problem... Har du ikke fake leg som alle andre syttenåringer? Hvis ikke kan sikkert den nye stemora di kjøpe for deg på polet, så kan dere opprettholde familietradisjonen med å sitte i lysthuset i Sofienbergsparken på løkka og drikke til dere s tuper og blir satt i glattcella.

(til Ine)

Det var vel et godt alternativ? Jeg kan være smart noen ganger.

FØR INE REKKER Å HVERKEN SVARE ELLER REAGERE, KOMMERSEBASTIAN UT FRA SOVEROMMET MENS HAN LEGGER TELEFONEN TILBAKE I BUKSELOMMA. HAN FÅR ØYE PÅ ELLEN, SOM BLIR I FYR OG FLAMME. HUN KASTER SEG OVER HAM

ELLEN

OG DER VAR DU, SEBASTIAN-KJÆRE!

INE (til Aksel)

Tenk å få *det* til å høres ut som en god nyhet.

SEBASTIAN (forskrekket og overrasket, gapende på samme tid)

Ellen?

ELLEN

Det ser du vel. Jeg har lett etter deg overalt!

SEBASTIAN

Overalt? I hele sentrum, liksom?

ELLEN KYSSER HAM, DET BLIR TIL KLINING I NOEN SEKUNDER.

ELLEN

Nei, overalt i parkeringshuset under blokka, stort sett der du havner etter ei middels kule... jeg tenkte at den ikke var så stor siden Kjell-Roger på Eno's sa du datt av barkrakken rett før midnatt. Og det ligner ikke deg hvis du skal på en bender.

KORT PAUSE. SEBASTIAN HAR NOE Å SI. INE OG AKSEL OG FABIAN HOLDER SEG MUSESTILLE I EN SLAGS HESTESKO, FOR Å FÅ MED SEG DET PSYKOTISKE SHOWET SOM UTSPILLER SEG RETT FORAN ØYNENE PÅ DEM.

SEBASTIAN (renser halsen)

Det har skjedd den del ting det siste døgnet ... to ting, faktisk. Den ene større enn den andre; faktisk en av grunnene til at jeg falt av

(fortsetter:)

krakken på Eno's etter bare tretten Jägermeister i går...

ELLEN

Jeg vet det. Vi har fått en sønn!

FABIAN

Nei, ikke "dere"... hvis jeg har noe jeg skulle ha sagt...

DE SER PÅ HAM SPØRRENDE. HAN TREKKER SEG UNNA.

FABIAN

Sorry, bare fortsett.

(til Ine og Aksel)

Kjøper dere inn popcorn og noe annet snacks til matiné-forestillingen i morgen?

AKSEL SER PÅ HAM OG NIKKER OG BLUNKER.

ELLEN (overser Fabian og resten av flokken)

Men det er noe jeg ikke skjønner. Hvorfor har du holdt dette hemmelig i alle disse årene?

INE (til Aksel)

Har de ikke bare vært sammen i noen måneder?

AKSEL NIKKER IGJEN, PRESSET.

SEBASTIAN

Jeg har ikke visst om det.

ELLEN

Det spiller ingen rolle, dette er en gledens dag. Tenk på alt vi kan gjøre sammen. Vi kan dra på bondegården, på tivoli, på sirkus, på teater - vi kan se den nye Gråtass-forestillingen du har hatt lyst til å se så lenge... John-Fredrik kan sitte på fanget...

FABIAN

Fabian, heter jeg, hvor i helvete får du "John" fra? Og jeg er 17, forresten; ikke fire og et halvt.

ELLEN

Unnskyld, Freddy, jeg tok litt for mange Xanor i dag morges... dere vet, noen ganger vil man jo bare slippe å føle så mye... og noen g anger kommer man ut av tellinga... dere vet:
(hun begynner å vise/illustrere med fingrene)
Én, to, tre, fire... nei, hvor var vi? Fjorten? Da må vi starte på nytt...
Én, to, seks...

INE

Jeg tror jeg kunne trenge noe nå. Du har ikke tjue ekstra i veska?

ELLEN (blir gira av sitt favorittema)

Om jeg har. Jeg har Xanor, Valium, Stesolid, Vival, Sobril...

SEBASTIAN (til Ellen, tar hånden hennes og drar hun med seg bort til kjøkkenbordet)
Vi må nesten snakke litt sammen... din mega-ultra- fjerne pillehore...

ELLEN

Det var ikke særlig pent sagt, Sebba. Jeg har bedt deg om å ikke kalle meg for det det der *gjentatte* ganger. Og *må* vi absolutt snakke sammen nå som vi har det så hyggelig

DE SETTER SEG NED.

SEBASTIAN

Vi har forskjellige oppfatninger av ordet "hyggelig", tror jeg. Men uansett: Jeg vet ikke helt hvordan jeg skal fortelle dette...

AKSEL (griper inn for å få fart på sakene)

Pappa er død.

ELLEN

Hvem er det?

AKSEL

Faren vår?

ELLEN (til Sebastian)

Din og?

SEBASTIAN

Det er ofte sånn når man er brødre.

ELLEN

Brødre?

AKSEL

Å herre Jesus i himmelen og alt som er hellig i verden...

SEBASTIAN (til Ellen)

Ja...

ELLEN

Med samme far?

AKSEL HIMLER MED ØYNENE.

ELLEN

Men er ikke dette bare fantastisk?

SEBASTIAN

Det er jo litt trist også, da...

ELLEN

Nei, jeg mener at vi har fått en kjekk sønn i huset...

SEBASTIAN

Vel... altså... han er ikke *vår* sønn.

ELLEN

Biologi spiller ingen rolle. Det er det miljøet og oppveksten som gjør. Se på meg; det er jeg et vandrende bevis på. Ironien seirer igjen. Et liv forsvinner, et annet blomstrer til live... det er nesten poetisk.

INE

Det er Ibsensk...

AKSEL DULTER BORTI KJÆRESTEN SOM ERTER ELLEN UTEN AT HUN MERKER DET. DET SKULLE JO BARE MANGLE, SÅ HØY HUN ER PÅ TABLETTER.

ELLEN

Ja! Der sa du det. Ibsen... Gud bevare oss alle...

FABIAN

Men jeg vet faktisk ikke om jeg har så lyst til å bo med deg...

ELLEN

Med meg?

FABIAN

Ja, jeg var ikke klar over at pappa var i et forhold med en sånn... en sånn junkie. Du er verre enn mammaen min, og det sier faen meg *alt.*

SEBASTIAN

Det er veldig hyggelig at du kaller meg det, altså, men, igjen, jeg føler det er litt tidlig... "pappa"... det er liksom noe uhyggelig over det... er dere ikke enige?

INE

La oss holde dette litt generelt, Sebastian... hovedsaken er at dere skulle ut av huset vårt, og dra for å feire, ikke sant?

ELLEN (aggressiv)

Vi kommer til det.

INE

Ja, sorry, da... værsågod... scenen er din...

INE TREKKER PUSTEN.

INE (til Aksel, lavere)

Den bitchen der skifter jo karakter oftere enn vi refiller glidemiddel-dispenseren.

ELLEN (til Fabian)

Hva er det som er så ille med meg?

FABIAN

Du virker litt...

ELLEN

Litt?

FABIAN

Litt ustabil. Eller, faktisk ikke "litt", heller. Du virker klin-gæren.

LANG BEAT. ELLEN MÅ TA DETTE INNOVER SEG.

ELLEN

Mener du at *jeg* er ustabil?

HUN GÅR OPP I ANSIKTET HANS, BARE NOEN CENTIMETER UNNA. AKSEL DRAR NEVØEN LITT BORT FRA HENNE.

ELLEN (tenner på alle pluggene, skriker)

JEG ER USTABIL?! JEG AV ALLE MENNESKER? JEG ER FAEN MEG DEN ROLIGSTE OG MEST RASJONELLE PERSONEN DU NOENSINNE VIL MØTE! KUKK-UNGE!

FABIAN (ironisk)

Ja... ikke sant... der har vi et eksempel. Selv når du er dopa på de verste beroligende diazepam-pillene...

ELLEN (skifter toneleie fullstendig, nå er hun *helt rolig* med innestemme)

På hvilken måte er jeg ustabil?

INE

Stating the obvious...

ELLEN

Hva faen sa du nå? Hold kjeften din, før jeg lukker den for deg.

INE

Unnskyld meg?

ELLEN (til Fabian)

Hvis jeg er ustabil, Fillip, hva er pappaen din da?

SEBASTIAN

Ikke si "pappa", det høres uhyggelig ut...

FABIAN

Og nok en gang, så er det fortsatt "Fabian".

ELLEN

Jeg har hjulpet faren din gjennom de verste periodene i livet hans. Er du klar over hvor mange ganger jeg har hentet ham på glattcella, eller på akutten, eller hjemme hos noen fremmede han trodde var sin egen familie?

FABIAN

Nei...

ELLEN

Nei. Nettopp. Én gang på hver av dem. Hadde det ikke vært for meg, så hadde han vært død av overdose eller alkoholforgiftning for lenge siden. En gang så la han seg oppi senga til en gutt på seks år, fordi han trodde det var hans egen seng. Takk Gud for at jeg har greie naboer, hvis ikke kunne vi ikke bosatt oss under 1000 meter unna en barneskole...

LANG BEAT. ALLE FLYR INN I SINE EGNE, FORSKJELLIGE TANKER OM HVA DE NETTOPP HØRTE.

ELLEN

Hos meg er det trygt og godt. Dét er poenget mitt. Det er et perfekt sted for et barn å vokse opp. Til og med en liten gressplen som Fred-Roger kan løpe rundt på, til han blir ør i føttene.

AKSEL

Men er du i stand til å ta vare på et barn, da?

FABIAN (sukker oppgitt)

Jeg er ikke et barn!

ELLEN (overser Fabian)

Eh, ja, jeg er i stand til å ta vare på et barn... men det er ikke jeg som skal være i stand til det heller.

INE

Hvem er det da?

ELLEN

Hallo?

HUN PEKER PÅ SEBASTIAN.

ELLEN

Det der er pappaen til barnet!

SEBASTIAN

Ikke "pappa"... please. For tidlig.

INE

Hold kjeften din! Nå forsøker vi å nyte forestillingen. Det er jo en familiefarse i stua vår akkurat nå, rene Den Spanske Flue. Og bare innse at du er pappa. *Fuck me,* assa.

FABIAN

Vet dere hva...

HAN BEGYNNER Å GÅ MOT DØRA.

FABIAN

Hvis det er så veldig stress at jeg kom inn i livene deres, så er det kanskje like greit at jeg bare trekker meg ut...

ELLEN

Du går ingen steder. Dette her skal vi løse.

SEBASTIAN GÅR NÆRMERE ELLEN.

SEBASTIAN

Altså, Ellen, jeg har tenkt litt på dette en stund... eller i et par minutter, da...

HAN SNUR SEG MOT AKSEL OG INE.

SEBASTIAN

Kunne vi fått rommet for oss selv?

INE (kjapt)

Nei. Ikke faen. No fucking way.

SEBASTIAN (sukker, til Ellen)

Kanskje vi burde tenke på refrenget, da ...

ELLEN

Refrenget?! Er du blitt 90 år på 90 sekunder?

SEBASTIAN

Kanskje vi bare burde gå hvert til vårt?

ELLEN

Så du vil slå opp?

SEBASTIAN

Ja, egentlig.

INE (til Aksel)

Å herregud... har vi mer hvitvin?

AKSEL (svarer, lavt i øret hennes mens "forestillingen" fortsetter)

Det står tre flasker Chablis i boden. Tempererte.

INE SMILER OG SIER MED BLIKKET: – "DU ER FAEN MEG BEST."

SEBASTIAN

Jeg føler bare at... nå som Fabian har kommet inn i livet mitt... kanskje vi burde kalle det for det det er... nå er vi ferdige, liksom... det har vært fint og alt det der, men alt har en ende, ikke sant... hva var det du sa sist vi hadde sex?

ELLEN

Hvordan skal jeg huske det, vi var høye på Molly og vi knuller hele tiden...

(snur seg til Ine)

(fortsetter:)

Som kaniner, faktisk.

INE PRESSER FREM ET FALSKT SMIL.

INE (helt ironisk)

Spennende!

SEBASTIAN

"Bli ferdig", sa du...

AKSEL (til Ine)

Dette orker jeg ikke høre på.

SEBASTIAN (fortsettelse fra sin forrige replikk)

... kanskje det er dit vi har kommet også.

ELLEN

Mener du at vi har kommet til slutten av akten? Er vi blitt så rusa på kroppslige væsker at vi ikke finner glede i å utveksle minuttslange orgasmer lenger?

SEBASTIAN SER PÅ KLOKKA.

SEBASTIAN

Ja, egentlig... det er vel en like god måte å si det å som en annen...

ELLEN BEGYNNER Å VANDRE SAKTE OG MENINGSLØST RUNDT PÅ SCENEN.

ELLEN

Men du fuckings elsker jo og lever for anale leker? Gode gamle salatslynga og åtte-ni kuler samtidig. Hvem andre enn meg går med på det *hver* bidige helg?

AKSEL FÅR NOK. HAN ER VANT TIL DIRTY TALK, MEN DETTE BLIR I OVERKANT.

AKSEL

Det var mitt que.

HAN BEGYNNER Å GÅ MOT SOVEROMMET.

ELLEN

Jeg var redd det skulle komme til dette...

HUN BEGYNNER Å ROTE I VESKA SI OG TAR BRÅTT OPP EN SORT PISTOL. ALLE SKVETTER, SKRIKER ALT DE ORKER OG RYGGER UNNA FORT SOM BARE FAEN.

INE

Nei, nei, nei, Ellen... det der er ikke en god idé...

ELLEN

Ingen ting av dette er en god idé. Vi gikk tom for gode ideer for l enge siden. Og jeg har ikke fått i meg Xanor på over en time for faen i helvete!

AKSEL STILLER SEG FORAN SOM ET SKJOLD PÅ INE OG FABIAN.

SEBASTIAN

Jeg kan ikke tro at jeg sier dette igjen, etter bare tre måneders samboerskap; vær så snill og legg ned pistolen.

ELLEN

Hvorfor det, Sebba?

SEBASTIAN

FORDI DET ER EN FUCKINGS PISTOL! Og det er barn til stede.

FABIAN

Jeg er ikke et barn.

SEBASTIAN (til sønnen, ironisk)

Nei, sorry, da er det jo greit... jeg tok feil. *Unnskyld meg.*

AKSEL

Nå synes jeg vi alle skal ta et dypt magedrag, puste ut gjennom nesa, og så tar vi små og rolige bevegelser.

ALLE RYGGER UNNA ELLEN. ROLIG, ET PAR SKRITT TIL.

ELLEN

Jeg er lei av at du behandler meg som et trofé. Jeg er god nok i senga, men når det kommer til seriøse, voksne ting som å ta vare på et barn, så skyver du meg unna...

INE

Kanskje du ikke er bra for ham.

ELLEN

Ikke bra for ham?

AKSEL

Ikke oppmuntre henne til å snakke om sengekos igjen, da, for himmelens og hele helvetes skyld!

INE

Du er jo tydeligvis konstant på en rusmiks av diazepam og billig kartongvin...

ELLEN

Det er jeg vel ikke!

SEBASTIAN

Jo, du er jo det, hvis du tenker over det. Legg ned våpenet nå, Ellen. Kom igjen. Gi meg det.

ELLEN (sutrer som en unge)

Ne-ei!

HUN PEKER OG SIKTER PÅ HAM MED PISTOLEN.

AKSEL

Er vi sikre på at den der er ladd i det hele tatt?

ELLEN SUKKER OG ER PÅ VEI TIL Å LEGGE NED PISTOLEN.

ELLEN

Nei... dere har rett... den er ikke det...

AKKURAT DA SMELLER DET I GULVET MED ET ENORMT PANG!. ALLE, BORTSETT FRA ELLEN, SKVETTER OG FALLER NED PÅ GULVET I PANIKK OG REDSEL. DET OPPSTÅR STOR STILLHET, SKJELVING, TUNG PUSTING OG REDSELFULL MUMLING MENS DET RYKER FRA VÅPENET SOM LIGGER PÅ GULVET.

FABIAN (skjelvende stemme)

Hva faen skjedde nå?!

SEBASTIAN REISER SEG BESTEMT OPP.

SEBASTIAN (til Ellen)

Gi meg den.

ELLEN SKJELVER I DET HUN PLUKKER OPP VÅPENET OG GIR DET TIL HAM. HUN HADDE IKKE FORVENTET AT DEN SKULLE GÅ AV OG BLE TATT PÅ SENGA.

ELLEN

U-u-u-nskyld...

AKSEL (til Ine)

Er alt greit med deg?

INE NIKKER, HELT LAMSLÅTT, STUM. ALLE STABLER SEG PÅ BEINA.

INE (til Ellen)

Nå tenker jeg det er på tide at du drar, jeg. 54-bussen går rett opp til Gaustad. Derfra går du noen hundre meter til Ullevål, tar t-banen til Vestre Viken Blakstad og ber om å bli skrevet inn frivillig på dagen. Hvis ikke får *vi* deg til helvete...
(hun går helt nærme henne, men er rolig i stemmen)
Faen meg innlagt, din forpulte horekjerring...

LANG BEAT. SEBASTIAN GÅR HELT OPP I ANSIKTET PÅ DET SOM NÅ ER EKSEN.

SEBASTIAN (til Ellen)

Dette var dråpen. Det håper jeg du skjønner.

ELLEN (snufser)

Dråpen?

SEBASTIAN

Ja, dette beviser jo at du ikke kan gå løs blant folk. Du trenger å være i bånd. Det vil de hjelpe deg med på Blakstad. Der er det båndtvang i parken utenfor. Jeg skal komme og gå turer med deg innimellom.

HAN FJERNER MAGASINET PÅ VÅPENET OG KASTER DET VEKK, HARDT, SÅ KULENE SPRETTER UT TIL ALLE KANTER.

SEBASTIAN

Du er jo en fare for deg selv også. Hva om den hadde gått av i veska di? Hva hadde skjedd da, Ellen? Hva tror du?

ELLEN

Kanskje det hadde vært like greit?

SEBASTIAN

Og hva mener du liksom med det?

ELLEN

Kanskje jeg bare skal dø?

AKSEL

Du hadde nok bare skutt deg selv i foten... ironisk nok.

ELLEN (kjapt)

Det kan være ille nok. Pedikyr er blitt sinnsykt dyrt. Særlig hos de asiaterne i Majorstukrysset. De har små, delikate fingre, men fått smaken av penger.

AKSEL

Å herregud...

INE

Du kunne drept oss, er du klar over det?

SEBASTIAN

Det var riktignok bare én kule, men du kunne ha drept én av oss...

INE

Skal du krangle over poengene nå, Sebastian, hvem hadde fortjent den, liksom?

SEBASTIAN

Nei, jeg sier bare at det e...

AKSEL

Dere drar nå. Det er ingen diskusjon, vi bare bestemmer det.

ELLEN

Hvor har du vært, Aksel, mens jeg har tatt meg av broren din?

AKSEL

Sannsynligvis på jobb.

ELLEN

Jeg har stått på...

HUN GÅR NÆRMERE, MOT ANSIKTET HANS.

ELLEN

Vet du hvorfor jeg ikke vil føle noe? Hvorfor jeg knasker benzopiller; valium og Xanor som sukkertøy? Fordi broren din får meg til å føle meg som et bittelite menneske.

AKSEL

Er du ikke det da?

ELLEN

Jeg tok han med til legen, jeg... til Volvat... betalte 1300 kroner, da vi oppdaget en rød kul på penisen hans...

INE

Å nei...

ELLEN

Det viste seg riktignok at jeg bare hadde vært litt for hardhendt mot ham, men allikevel... den kvitteringen beviser at jeg gjør alt for din kjære bror...

INE (til Aksel)

Kast dem ut.

AKSEL (til Ellen)

Nå blir du med oss ut herfra. Vi skal finne et rolig og trivelig sted for sånne som deg...

ELLEN

Hvor da?

AKSEL

Blå kors...

HAN TAR HENNE I ARMEN, HARDT OG BESTEMT. INE ÅPNER DØRA.

ELLEN

Hva er Blå kors for noe?

AKSEL

Det er et veldig hyggelig sted ved Grønland...

ELLEN

Er det en pub... eller bar?

AKSEL

Det er en veldig brun pub.

ELLEN

Å...

HUN BLIR BRÅTT VELDIG OPTIMISTISK. INE OG AKSEL FØLGER KJERRINGA UT.

INE

Dette blir så bra så.

AKSEL

Ja, det blir kjempebra. Hyggelig personale, og de har alt det du trenger...

ELLEN

Det høres jo veldig koselig ut! Gleder meg, jeg.

AKSEL

Det blir veldig koselig... skulle ønske det var meg som skulle dit, jeg...

DE ER UTE OG LUKKER DØRA BAK SEG. FABIAN OG SEBASTIAN STÅR IGJEN ALENE, MED ÅPEN MUNN OG SER PÅ DEN LÅSTE DØRA FØR

Scene 7 | **AKSEL OG INES STUE, DAG**

DE SNUR SEG MOT PUBLIKUM.

FABIAN

Det der var rare greier...

LANG PAUSE/BEAT. SEBASTIAN SER PÅ HAM, SMILENDE.

SEBASTIAN

Ja... det var veldig rare greier...

EN NY, LANG PAUSE.

FABIAN

Men skal vi dra hjem, da?

SEBASTIAN SMILER. DE STÅR OG BETRAKTER LEILIGHETEN, MOT PUBLIKUM.

SEBASTIAN

Sønnen min...

HAN LEGGER ARMEN RUNDT SØNNEN.

FABIAN

Pappa...

SEBASTIAN

Vi er hjemme... sønnen min.

De blir stående og se utover publikum , litt á la slutten på *THE PRODUCERS, før et hvitt sceneteppe går ned og vi ser skyggene av Sebastian og Fabian, mens de andre krangler høylytt nedover i oppgangen i bygården, men lavt nok så vi ikke hører om hva. Musikk starter. JAZZ fra rolig - til imponerende kjapt tempo, og -*

* * *

- VI GÅR TIL **BLACKOUT.**

EPILOG

En stemme, denne gangen Sebastians, høres bak mørket:

Det er en tid for alt. Et sted for alt. Et sted og en tid hvor alt kan skje. Hvor mennesker kan finne tilbake til hverandre. Det finnes nok av de som løper og ramler og blir borte fra hverandre, blant verdens galskap. Vi lever i en virkelighet som overgår våre mørkeste fantasier og mareritt. Og dette er bare begynnelsen.

Nå er det nesten ikke noe svart støv igjen. Og bra er det. Det er ingen tvilsomme lyder. Men det er heller ingen lys, ingen barn som leker, ingen lykkelig begynnelse, bare en helt ok slutt. Og hvem som har endt opp som redningsmannen, historiens helt, det er opp til deg å finne ut av og bestemme. Jeg er sikker på at du klarer det. Hvis du bare lytter. Hvis du bare lytter bak det lille, svarte støvet som henger igjen...